

Ayhan Yavuz Açıkgöz

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.8.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ayhan Yavuz Açıköz (1982 -)

1982 Adana doğumluyum. Son okulum olan Marmara Ünv. Elektrik Öğretmenliği hariç tüm eğitimlerimi Adana'da tamamladım. Bekârım şimdilik.

Buraya kadar normal... Şimdiii...

İri kıyımım, sarı saçlıyım, mavi gözlüyüm, gözlüklüyüm... İçkim yok, kumarım yok (olanla da işim yok) ... Sigaradan nefret ederim (ama kullananlardan nefret etmem) ... Bazen çok susar, bazen çok konuşurum... Bazen çok ağlar, bazen çok gülerim... Gerçekten... 12 yaşımdan beri şiir yazarım. Hiç iddialı olmadım. Buna rağmen iki birinciliğim var, demek iddialı olsam... Yok canım, değmez... Ben böyle iyiyim. Yavaş yavaş... Derin bir nefes, koca bir yudum çay (demli, şekersiz) ve birkaç satır şiir... İyi böyle...

Hobilerim; (şiir hariç tabii) ibâdet etmek, kitap okumak, yürümek (gene de zayıf değilim) , fıkra dinlemek ve anlatmak, espri yapmak, gülmek, film seyretmek, dağa çıkmak, müzik dinlemek, düşünmek, ağlamak (gözüm doldu vallahi) , küçük çocuklara sataşmak, onlarla saatlerce konuşmak (saçma sapan... dinlendiriyor) , ihtiyarların yanına oturup elini tutup başımı omuzlarına yaslayıp hayata dair şikayetlerini dinlemek (anneannem bir numara) , yeğenimi öpmek, kardeşimi kızdırmak, annemin yanağından makas almak...

Fobilerim; cehenneme gitme ve sevdiklerimi kaybetme korkusu...

Çoğu şeyi kafaya takarım. Üzülürüm. Kendi adıma değil, insanların nasıl bu kadar acımasız olduklarına akıl erdiremem. Sonra, 'Sen bilirsin Yâ Hakk, sana sığındım...' derim ve o üzüntüm de geçer. Unutmam... Asla... İyiliği ve kötülüğü... (Aslında kötülüğü unutmak lazım ama, yapamıyorum, duygusalım)

İşte böyle bir şeyim ben... :))

Ağaç, Kuş, Çiçek, Böcek vs.

(Lise yıllarımdan... Tam delikanlılık çağımdan...)

Caydıramadı kararımın beni Göktuğ
Soldum, insafsızca açanlara nispet
Zaten yoktu bir tek yaprak dallarımda
Kim bulmuş çiçeği
Sonbaharda

Madem aşk yok dedi Kudret
Madem sabahlar puslu
Madem yürekler serin suyun olmadığı yerde
Ve madem ben hâlâ varım
Uğraşma benimle Göktuğ

Bilirim kurşun yarasından akan kanı
Yalnızken duvara sallanan yumrukların ne kadar çok can yaktığını da
Bilirim, susmanın zorluğunu
Bilirim ya, gene de susarım sağır eden haykırışlar arasında
İşte öyle

Hep başlıksız başlar şiirlerim
Zira kimisi öksüz der şiirlerime
Kimisi de yetim, bu yüzden
Bense "piç" derim bütününe
Hiç yüzü koyun bırakılmamıştım ömrüm boyunca
Ta ki, başlıksız başlayana kadar şiirlerime
Yok artık öyle
Saçma da olsa bir adı olacak bundan böyle
Ağaç, kuş, çiçek, böcek vs.
Ad bulamadığıma da "piç" diyeceğim kocaman harflerle
İşte öyle

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ağlama Sanatı

Bak oğlum bu gördüğün gzyaşıdır
Korkağın utancı, merdin aşıdır
Ağlamak bir nevî def-i hâcettir
Glmeyi unutmak yolun başıdır

Doğarken anandan ağlarsın önce
Gözünden katreler süzülür ince
Kahkaha, bahende gl ise eğer
Ağlamak Sahra'da açılan gonca

Sorsalar 'Ne' diye bana, son szn
Derim ki 'Ağla ki, ağlasın gzn'
Eğer ağlayacak bir hâl bulursan
Gözünden akanla paklanır zn

Ağlayan dereler, akar denize
Başaklar yağmurla geliyor dize
Ağlamak, yanmanın çaresi olsa
Nebî'nin gözyaşı yeterdi bize

Gözyaşı üstüne bir şiir yazdım
Bak oğlum, altına imzamı kazdım
Ağlamak, karası olsaydı yüzün
Deden ağlamazdı, ben ağlamazdım

(istanbul-01.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ağlama Suntası

(Filistin'de ölen mâsumların anısına, mâsumiyetin katline ortak olan tüm Yahudilere sesleniş...)

Evlâdır bir perde önü
Arkasından binlerce duvarın
Oyukları dilek sermayesi
Sivaları gözyaşlarıyla harcolmuş
Binlerce kin saklayan, binlerce öfke
Ve belki de binlerce sevdâ, henüz ulaşılmamış
Ve ulaşılamayacak belki de
Binlerce sene
Uğulduyor kulaklarım
Sürülüyorlar kaleden ey halk
Sürülüyorlar kaleden
Zincirleme ihânet kazası
Biri sağ, gerisi yaralı
Bu olsa gerek darbenin şakırtısı

Evlâdır bir yasın külü
Acısından binlerce yüreğin
Şah damarları parçalanmış
Kırılmış pistonu, umut odacıklarına bakan
Binlerce isyan, binlerce heybet
Ve belki de binlerce terkedilmişlik, hâlâ ulaşılammış
Ve ulaşılamaacak belki de
Binlerce sene
Yanıyor gözlerim
Güneş doğuyor
Kayboluyorlar gökyüzünden anne
Kayboluyorlar gökyüzünden
Bir kabullenme fâciâsı
Herkes ölü, herkes yaralı
Bu olsa gerek
Yaşamın pırıltısı

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Ağlar Ağlar

Yüreğimde bir sevdâ var
Ağlar ağlar
Hisleri olmayan duvar
Ağlar ağlar

Altın, gümüş, tunç ve bakır
Yalan olmuş gerçek fikir
Niceleri yutan çukur
Ağlar ağlar

Bura gurbet, bura sıla
Mahkûm oldum binbir yıla
Başımda celladım bile
Ağlar ağlar

İçemedim aşk tasından
Dudağım yandı pasından
Mecnun sevdânın yasından
Ağlar ağlar

Yalnız giden ardı özler
Kâfi gelmez ona sözler
Ağlamayı bilen gözler
Ağlar ağlar

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ağlarım

Gitme yarım gayrı benden uzağa
Senden haber gelmez olur ağlarım
Ŗirin gibi dűŖürler tuzađa
Ferhat dağı delmez olur ağlarım

Korkuyorum sen açmadan solmaya
Yağmur olup oluklara akmaya
Ahd etmiŖken yola revân olmaya
Dizde derman kalmaz olur ağlarım

Sürünmekten elim kolum kir oldu
Sevdan düŖtü yüreğime kor oldu
Ağlamaktan iki gözüm kör oldu
Özün kadir bilmez olur ağlarım

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ağlayamadım

Çanaklarda dolu iken çorbalar
Bir köşede büzüldü tüm torbalar
İsyanımı söküp aldı zorbalar
Hiç gönlüme göre ağlayamadım

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Ağlıyor

'Yüzümde bir mahcupluk hali sezdim
Tutulmayan sözler,yemin ağlıyor'

Kitlendi ağzım,yine de kızarmadı yüzüm
Ne kendim inandım bu halime
Ne de halden anlar bildiklerim inandı
Dökülen çayda değil gözüm inan
Yeter ki elim titremesin
Yıkılsın mabedim ki sussun ahde varan ağızlar
Saplayayım ki kalemi gözlerime
Hiç olmazsa yaşım kızarsın
Ağlamak kızların harcı der dururdu ya dedem
Susardım ben de
Ya dedem yalancıymış şimdi
Ya da ben kızmışım
Bilemedim

'Bir kurşunla girdiğim yoldan bezdim
Dağda Muhammed'ül Emin ağlıyor'

Ah anam ah
Doğurdun ya beni
Taşlara mı hasretsin bilmem ama
Ben sana her zamankinden hasretim
Korkuyorum artık ölümden, senden çok
Azrail'e meydan bırakırcasına
Ama gene de
Kinim var kapanmayan yarama
Kinim var aş ettiğim harama
Beni arama
Bu yol çok mu küçük bana
Yoksa yüreğim tahmin ettiğimden de mi geniş
Bilemedim

'Hak! deyip de nice gönüller ezdim
Besmelenin ardı amin ağlıyor'

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Akıl Ver

Şahip olduğum bir sen ve bir çift ela gözdü
İl ne sıcak ne soğuk, yurttta ne kış ne güzdü
Şiirim türküm bile beni şöyle bir süzdü
Onlar da gitti Rabbim, ben ne söyleyeceğim?

Gün gelirdede Azrail çökerse boğazıma
Şiirlerim kül olsun, kan damlasın yazıma
Benden bir şey kalmasın, mühür vurun şazıma
AYHAN da yitti Rabbim, kime sır vereceğim?

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Al Sıvımı Katımı

Evde sönük bir yağmur,ıslatıyor zemini...
İşin yoksa ara bul,güvenilir emini...
Yalansız gün olmadı,unutmuşum yemini...
Düş yakamdan vicdansız,mahvettin hayatımı.

Seni görmeden önce,yaşamak bir günahtı...
Milyonlarca tövbeyle,tutamadım bin ahdı...
Tüm hayatım karanlık,neyleyim artık tahdı...
Ver gözlerimi geri,kuzey ettin batımı.

Dağlarda at koşardım,yay gerer ok atardım...
Sümbüllerle konuşur,gür çimlerde yatardım...
Neşeliydim mutluydum,güne güneş katardım...
At elinden silahı,öldürdün kır atımı.

İsmim tarihten geldi,düşürdün değerini...
Beni vur atım bırak,veremem eğerini...
Aşk komutanım öldü,bari bırak erini...
AYHAN ruhtur yar olmaz,al sıvımı katımı.

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Allah Dedim

Karanlık bir kuyu dibi
Daldırdılar Allah dedim
Kudurmuş köpekler gibi
Saldırdılar Allah dedim

Bir belâdır çıktı nerden
Nasip almamışlar erden
Yuvamı kurduğum yerden
Kaldırdılar Allah dedim

Kalpte buldum her heceyi
Öldüm Allah deyi deyi
Teslim ettiğim herşeyi
Çaldırdılar Allah dedim

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Anarşi Doğurdu Bu Şehir

Hey!
İstanbul kokulu utangaç güvercin!
Saldığından beri kanatlarını engin mavilere,
anarşi doğurdu bu şehir!

Geri gelmez vapurların,
kayıtsız, soğuk, ukalâ sirenlerinin verdiği
baş ağrısındasın...

Sesim çıkmaz,
gözüm bakmaz oldu...
Ve burası orası değildir artık.

Sultanahmed'in bahçesindeki 'kapalı' güller...
Eyüp Sultan türbesindeki 'tutsak' duâlar...
Ve Çamlıca tepesindeki 'ayrılık' vakti...
Hepsi,
hepsi anarşi kokuyor...

Senin Üsküdar'ın yanan akşamında değil,
Kadıköy'ün donan sabahında görüyorum artık...
Burası orası değil,
ve sen eskisi gibi değilsin...

'Ruhumun gitmek istediği yere uzak,
nefsimin kalmak istediği yere yakın,
anarşinin tam ortasında durmaktasın...'

Hey!
İstanbul kokulu utangaç güvercin!

uzak dur benden,
bir de bu şehirden...

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Anla İşte

Ben...
Zekâ oyunlarının bir numaralı ismi...
Dört haneli rakamları çarparım kafadan...
Yoktur dengim ezberde...
Binlerce şiir, binlerce türkü...
Binlerce söz, binlerce nasihat...
Binlerce ninni, binlerce çîrok...
Binlerce isim, adres ve telefon...
Her maçın sonucunu doğru tahmin eder,
Ve gülerdim bilgi yarışmalarındaki sorulara...

Fakat...
Ne zaman sen gelsen aklıma...
Karışıyor...

...

Hani bu tavlanın şahı veziri,
İki kere iki beştir elbette,
Orhan Veli Abasıyanık ne güzel yazıyor,
Bir elin sesi iki elin kesesi var demiş atalarımız,
Kuzu kurdu yemiş hikâye bitmiş, haydi yataklara,
Türkiyenin kodu seksen miydi abi,
Bu maçı kesin beşyüz-sıfır kazanırız, ne maç yok mu,
Fasın başkenti Suudi Arabistan'dır, bildim mi...

Bilemedim mi?

...

Anla işte...

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Annem Seni Yine de Seviyor

(Eğer ölen bir çocuk, yaşayan annesini özleyiyor ve ona aşırı sevgiyle birlikte müthiş bir kıskançlığın verdiği kin duyuyorsa... Ölmenin en acı tarafının, annesini yaşayan insanlarla paylaşmak olduğunu düşünüyorsa... Ve annesine kızılıyorsa sırf bu yüzden... Bu çocuğun ciddi bir teselliye ihtiyacı var... Gelin bu çocuğu birlikte teselli edelim. Ona ölmenin zor ama gerçek olduğunu, yaşamamanın ise yalnızca kaybetme korkusu olmayan ve kaybetmenin acısını yaşamamış insanlar için kolay olduğunu, annesinin ise en az onun kadar acı çektiğini anlatalım. En azından anlatmaya çalışalım. Zor da olsa...)

Annem seni yine de seviyor...
Ağlamasan da ağlıyor...
Ve biliyor ağlasan da;
yakarmanın fayda vermeyeceğini,
tüm toprakları ıslatamayacağını gözyaşlarıyla,
bağırduğunda duymayacağını kimsenin, kendisinden başka,
ve dönemeyeceğini de geriye,
biliyor...

Belki bazen alışır gibi oluyor...
Gözleri nemsiz kalıyor bazen...
Bazen de uykuya dalıyor sensiz...
Hattâ bazen,
güldüğü de oluyor...
Ama...
annem seni yine de seviyor...

Gidişin onun için ilk acı değildi belki,
ama en acısıydı...
Dalıp gidiveriyor bazen uzaklara,
Bir istasyonda hayâl ediyor kendini,
Sonra sen çıkageliyorsun,
Sarılıyor sana sıkıca,
ama,
Sen yine gidiyorsun bırakıp onu...
Nasıl o senin gidişinden 'onu sevmediğini' düşünmediyse,
Onun sana gelmeyişinden sen de düşünme 'sevilmediğini'
O öylesine yaşıyor...

Belki senin daha çok arkadaşın vardır orda,
Ama o, yalnız...
İdâre ediyor hep, ikinci ve üçüncü ihtimallerle...
Sen ise, seni sevmediğini düşünüyorsun...
Ah, ne yanlış...
O seni seviyor!
O seni, sen onu sevmesen de seviyor...
Ve gelmesen de bir daha, sonsuza kadar,
Annem seni yine de seviyor...

Unutmadı birlikte söylediğiniz tekerlemeleri,
Ve ilk çingırağın hâlâ çekmecesinde...
Atamadı çöpe,
ne çingırağını,

ne de 'kaybetmenin acısını'...
İkisi dehâlâ çekmecesinde...

Dokunma, uyusun annen!
Bugün çok yoruldu...
Sen ömründe hiç bu kadar kederli uyumadın belki...
Dokunma, uyusun!
Çok yoruldu...

Belki birgün yine görüşürsünüz...
O ihtiyâr, sen hâlâ çocuk...
O bitkin, sen hâlâ taze...
Hiç kavuşamayacağınızı düşünsen de,
o umutlu...

Sen artık üşümüyorsun...
Ama o, 'sen üşüdüğün zaman, üzerini örtememenin acısıyla' yanıyor...
Dokunma, uyusun annen!
Ve bil ki; dokunamasan da...

ANNEN SENİ HÂLÂ SEVİYOR...

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Aptal Püsük

Üç elma düşmüş gökten
Biri Newton'un başına
Biri Bizim damın başına
Ötekini yedim
Sarman hâlâ dama çıkma derdinde
Gene geç kaldı galiba
Çünkü; kötü kalpli cadı ondan önce indi dama, süpürgesiyle
Aldı gitti elmayı
İçine zehir mi ne koyup, 'pamuklu prensese' verecekmış
O da ölecekmış de; yedi tane çocuğa kalacakmış bir tas çorba

Sarman gene aç velhasıl

Ben sana demedim mi 'ey aptal püsük'
'Dünya sana da küçük, cadıya da küçük, Newton'a da küçük'

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Asırlardır Ağlıyorum

Yüz döneli ben Kur'an'a
Asırlardır ağlıyorum
Uğradım ki bir hüsrana
Asırlardır ağlıyorum

Rastladım akl-ı selime
Hakikat verdi elime
Gece gündüz ne kelime
Asırlardır ağlıyorum

Ateş idim buza döndüm
Gerçek idim yoza döndüm
Erkek idim kıza döndüm
Asırlardır ağlıyorum

Gözyaşımдан utandım hep
Bilmiyorum nedir sebep
Güler miyim derken acep
Asırlardır ağlıyorum

Adıma hep aşık dedim
Bedelini zor ödedim
Bir zehirli biber yedim
Asırlardır ağlıyorum

Ey Ayhan'ım susma söyle
Susanı da ağlar eyle
Kuşatıldım bir büyüyle
Asırlardır ağlıyorum

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Aşk İçinde Aşk

Aşk hastası oldum sevdadır derdim,
Şirin diye öldüm Ferhat'a erdim.
Öku kalpte buldum yayıma gerdim,
Aşk içinde aşk arayan bir benim.

Güller dolu bahçem şimdi kupkuru,
Benim sevdam alın teri göz nuru.
Aşkım temiz,kalbim saf,gönlüm duru,
Aşk içinde aşk arayan bir benim.

Sıladan ayrırım yardan bihaber,
Geçmiştik ya düş gölünden beraber.
Neden ektin öz yarama tuz biber?
Aşk içinde aşk arayan bir benim.

Kurşun yedim gene demedim bir ah,
Derler sevda haramdır sevmek günah.
Yıktın AYHAN'ı kalmadı karargah,
Aşk içinde aşk arayan bir benim...
Bir de ölüp dirilen şu bedenim.

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Aşk Yolu

Katımdadır uzaklarda aramam
Ben sevdayı günah derken yitirdim
İstesem de gönüllere varamam
Aşk yolunu yürümeden bitirdim

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ateş Bu Meret

(Biraz sert ama, o yıllarda ben de sertmişim...)

Sular dondu, bulutlar karardı durduk yere
Güneş söndü, ay söndü, bir de ben birçok kere
Nehir taşı, göl taşı, ne çay kaldı ne dere
Nasıl da bîçâreler, bir bak yığide ere

Hayvanlardan ziyade insanoğlu oldu leş
Hayrına varmak varken, kimi sarhoş kimi keş
Neden milyar dururken gerçek sade yirmi beş
Ne zenginlik, ne şehvet, ateş bu meret ateş

(adana-1999)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Baba Benden Ozan Olmaz

Babam bana ozan dedi
Mızrabım var, bir saz eksik
Mevsim, oyunbozan dedi
Zemherim var, bir yaz eksik

Koyunum var otlatmaya
Oyunum var atlatmaya
Dudağımı çatlatmaya
Rüzgarım var, ayaz eksik

Peteklerde ballar benim
Mavi, yeşil, allar benim
Ağaçlarda dallar benim
Üzümüm var kiraz eksik

Üstüm yama, altım yama
Sağım cennet, sol hutama
Hakka varmak arzum ama
İnancım var namaz eksik

Yağmur olup gökten taşım
Modern olup çağdan aşım
Ayhan mıyım Lût mu şaştım
Aklım var da, biraz eksik

...

Baba Benden Ozan Olmaz
Ozan Oyun Bozan Olmaz

Ozan İsem Sazım Nerde
Mızrap Derman Değil Derde

Oğlun İsa, Oğlun Deli
Oğlun Şaşkın Sen Gideli

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bak da Ders Al

Duygularım durmaz dökölüp akar
Bazı kapkaradır bazı gül takar
Bakan kişi dönüp bir daha bakar
Böyle duygu hiç görmemiştir çünkü

Gördük bir sis kapladı gökyüzünü
Bilemedik eğrisini düzünü
Bizim gibi olan neyler hüznü
Kalbe keder hiç örmemiştir çünkü

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bakma, Utanıyorum

Ne var?
Ne bakıyorsun?
Hiç mi ağlayan adam görmedin?
Tamam...
Belki;
Ağlarken ıslanan sakalı...
Kıpkırmızı olan mavi gözlerinin etrafı...
Ve bağırarak hıçkıran birini...
Ben de görmedim...

Olsun!
Gene de bakma!
Utanıyorum...

(istanbul-29.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bana da Uyar

Ŗiir yazarken kökler, gövde için
Hikyeler yazarken gller, bülbüller için
Dilekçe yazarken babam muhtara, tapu için
Mektup yazıyormuŖ ak sakallı dedeye niŖanlım...
Ŗikyet ediyormuŖ ilgisizliğimi
Bahne ediyormuŖ bilgisizliğimi
Dedim ki ona, ple toprağa A harfleri çizerek;

Yaz ey yr,
.....bana da uyar...

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Beddua

Derdim yoksa dert ehline gülerim
Dert ehliysem dertlere diş bilerim
Ben inlerken tuz ekene yarama
Allah dertli ömür versin dilerim

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Bêje Elhamdulîlleh (Ciyawazî yê 'Hamd' û 'Yîhuu')

- Yîhuu!
- Ha? Ew çî ye, lawo?
- Ma 'yîhu' ye?
- Belê, min fehm nekir.
- 'Yîhu', ango dengê bextiyarî ye...
- Off, ew dengê çiqas nexweş e. Dengê her rewşê 'elhamdulîlleh' e
- Elhamdulîlleh?
- Belê, elhamdulîlleh...

...

Jibo çûnê bihûştê
Bêje Elhamdulîlleh
Lawo, paşê her tiştê
Bêje Elhamdulîlleh

Bextiyarîye Wî da
Dixwaze ji me keda
Belê, navê Wi Xweda
Bêje Elhamdulîlleh

Lê hay bibe wî carê
Li ku ye bincê darê
Ger nanê Xweda xware
Bêje Elhamdulîlleh

Bavêje hêrs û kînê
Ewe, j'te re mizgînê
Ger dilê te xemgîn e
Bêje Elhamdulîlleh

Lawo naweste ziman
Kuta bû, nema zeman
Jibo xwestînê eman
Bêje Elhamdulîlleh

Bastanê pêxemberê
Li cihanê rêberê
Jibo me fermanberê
Bêje Elhamdulîlleh

(istanbul-06.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben Aşkın Var Ya...

Sevgi kelebekleri...
Sevdâ kokan çiçekler...
Çile yüklü trenler...
Hayatın gerçek anlamı...
Pıt pıt atan kalpler...
Mutluluktan uçmak...
Bazen kırdâ kaçmak...
Bazen güller açmak...
Bazen Mecnun olmak...
Bazen sevgi dolmak...
Bazen aşktan solmak...
Bazen saç yolmak...
Bazen gülmek...
Bazen ölmek...

Eeeeeeh!
Yeter be! ! !
Bu mu lan aşk?
Bu mu?
Ben aşkın var ya...
Gelmişini, geçmişini, sülâlesini, yedi göbe.....

Offf...
Özür dilerim.

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben de Bıkarım

Verseler üzümün' cümle bağların
Bana mısın demem suyun sıkarım
Delseler üstünü bütün dağların
Koysalar içine, yine çıkarım

Gülmenin bedelin ağır ödedim
Ömrümü dermân-ı derde adadım
Çıkıyor beynime kan adım adım
Zorlama hünkârım, ben de bıkarım

Fikretti şeytanlar, ins geldi dile
İşlenen zulümât doğurdu çile
Ayhan'a söyleme tek bir söz bile
Bir tek söz uğruna arzı yıkarım

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben de Şairmişim

Hani her şair bahseder ya geceleyin doğan güneşten
Umutsuz anlarda
Hani her şair de aşıktır
Üstelik terk edilmeyeni de yoktur aralarında bir haince
Yarısı öksüz, yarısı yetim, tamamı da çilekeştir
Ne yaşamdan
Ne de ölümden zevk almazlar velhasıl
Vay be...
Demek ki ben de şairmişim
Yazardım arada ya, bilmezdim vasıflarımı
Tâ ki o ana kadar
O an geldi, ben gittim
Geriye bir kalem, bir kâğıt...
Ve o amansız vasıflarım kaldı
Vay be...
Demek ki ben de şairmişim
Ondanmış gözlerimdeki perde
Deseni bile aklımda Allah canımı alsın
Ondan ıslakmış hep gözüm
Ondan kilitlenirmiş çenem de kâğıt yetiştirmiş imdadıma
Ondan gerçekler uzakmış bana
Ve ben ondan şairmişim
Vay be...
Demek ki ben de terkedilmişim bir haince
Vay be... Vay benim vasıflarım...
Zevk almayan ne yaşamdan
Ne de ölümden
Vay benim zevksiz şiirlerim
Demek...
Ben de şairmişim

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben Geldim

Aç kapıyı tez elden
Benim anam ben geldim
Yollardayım ezelden
Benim anam ben geldim

Teptim geldim uzun
Görmek için yüzünü
Bilmedin mi kuzunu
Benim anam ben geldim

Kayıp ettim paramı
Gene teptim haramı
Kapatsan ya yaramı
Benim anam ben geldim

Vurdular akın akın
Korkma kurtulmam yakın
Başkası sanma sakın
Benim anam ben geldim

Kan oturdu gözüme
Sen geleli sözüme
Bir bak hele yüzüme
Benim anam ben geldim

Hepsi fani yapıda
Meyvesi de sapı da
Ölüm değil kapıda
Benim anam ben geldim

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ben û Sen

Ağlıyor y¼ređim, ayda sen varmış
Yıldızın aklında bir desen varmış
İşlerken gönl¼me aşkın rengini
İpliğin öz¼nde Ben û Sen varmış

Bir bardak çay olmak yârin ön¼nde
Savrulmak buharla târih yön¼nde
Gözlerim petekte bal seçer oldu
Akşama yük oldu, gün dön¼m¼nde

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Beni de Satarsın

(Gene lise yıllarımdayım ve aldatılmışım... :)

Sabahları güneş gibi doğan sen,
Elbet akşamın birinde batarsın.
Karanlığı ışıklara boğan sen,
Aydınlıkta bir sis gibi yatarsın...
Birgün yarım,sen beni de satarsın.

Allah'a isyan etmek düşmez kula,
Kıza surat çeviren düşer dula.
Bıktım her yerde seni bula bula,
Sen de beni bulsan bile atarsın...
Birgün yarım,sen beni de satarsın.

Bakışınla şu gönlüme taht kurdun,
Önce beni,sonra kalbimi vurdun.
Yok mu güzelim senin yerin yurdun?
Durduk yere gelip bana çatarsın...
Birgün yarım,sen beni de satarsın.

Ne idüğü belirsiz bir varsın sen,
Darda kayıp,bol günümde varsın sen.
Alevlerde erimeyen karsın sen,
AYHAN için ne Kırgız ne Tatarsın...
Birgün yarım,sen beni de satarsın.

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Beşlik Hayat

Kalmadı ferim
Hazırdır yerim
Bütün cevherim
Kemik ve derim

Mahvoldu özüm
Kan doldu gözüm
Vardır bir çözüm
Budur son sözüm

Kime dert yanam
Nasıl uyanam
Ekmek ver anam
Ağuya banam

Dediler öksüz
Sapı var köksüz
Hem varsız yoksuz
Yay atar oksuz

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bihûşt

(Rüyâmda cenneti gördüğüm bir sabahta ağlayarak uyanışımın ardından... Anlatılmaz ama...)

Ê Xuda...

Min dît bihuşta te di xeyala min de...

Çûçikan digotin awazê...

û mizgînek da ji min re...

Wan go "Mîrov, mîrov,

Jîyanê te tûnî bû! Tuyê bimînî li vir!

Ma xweş e? "

Hêstir hat ji çavên min...

Min got "Erê, xweşe, çi xweş e! "

Çi xweş bû...

Rabûm...

Balîf şil bû, çav şil bû...

(adana-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bilemedim

Ey sevdiğim bilemedim
Kimseye dış bilemedim
Takdir Allah'ındır ama
Kusurumu bilemedim
Ey sevdiğim bilemedim

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bilir misin Sen

Halepçe, Filistin, Şimdi Felluce
Kızardı gökyüzü vuruldu gece
Döküldü dilden bir sözcük bir hece
Hak demek ne demek bilir misin sen

Sen kavganın bittiği yerde misin
Sen baharın yittiği yerde misin
Evlere bombalar düşüyor mu orda
Çocuklar annesiz üşüyor mu orda

Yıkıldı barajlar, göründü seller
Ağlıyor kâinat, susarken diller
Utansın duaya kalkmayan eller
Çaresiz kalmayı bilir misin sen

Sen kavganın bittiği yerde misin
Sen baharın yittiği yerde misin
Zâlimler babanı vuruyor mu orda
Çiçekler sevgisiz kuruyor mu orda

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bilyon mu?

Buraları daha önce
Görmediydim bilyon mu?
Bahçeden hiç taze gonca
Dermediydim bilyon mu?

Param yok ki bilet alam
Gelip edem iki kelam
Hiç yürekten dosta selam
Vermediydim bilyon mu?

Alışmışım hep yaslara
Hasretim güzel seslere
Böylesine hoş hislere
Ermediydim bilyon mu?

(istanbul-10.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Bilmem

Kin dolu gözlerle baksam anıza
Yerine goncalar biter mi bilmem
Dökmeye sel gibi Kızıl Denize
Ağlasam gözyaşım yeter mi bilmem

Sarıdan nasipli kuru bedenler
Sarmış dört yanımı susar nedenler
El açıp güneşe şükür edenler
Doğruyu yanlışta iter mi bilmem

Deseler şifadır var Urallar'a
Binip de giderdim yönsüz sallara
Bülbüller yalvaran naçar dallara
Konup da aşk ile öter mi bilmem

Hey Hak! Neden hep titriyor elim
Bilmiyor sebebin ne pir ne alim
Acaba gönlümü daraltan halim
Hapsolmuş halleden beter mi bilmem

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Âkif ki

(Merhum Mehmed Âkif Ersoy'a lise yıllarımda yazdığım ve bana yetişkinler kategorisinde Adana birinciliği getiren biricik şiirim... Düzeltilecek çokyer var ama, o günün heyecanının anısına, olduğu gibi yazıyorum...)

Her sözcüğü nakış nakış kilimdir,
Dedi; daim düşündüren dilimdir,
Ağartan saçların müspet ilimdir.
Okuyanı diyar diyar gezdiren...
Bir Akif ki tarihe nam yazdıran.

Kalem tutan elindeki nasırda,
Duygulara semer vuran asırda,
Ulaşılmaz oldu akılda sırda.
Bilmeyene bilinmezi çözdüren...
Bir Akif ki tarihe nam yazdıran.

Yüreğinden kan damlarken derinden,
Bütün kalpler buz kesilmiş serinden,
Vurdu kalem, oynadı yer yerinden.
Dağlar dürüp nehirleri azdıran...
Bir Akif ki tarihe nam yazdıran.

Yağmurunda, rüzgarında, karında,
Şerefinde, namusunda, arında,
Dünkü satır gizlidir her yarında.
Kötülüğün büyüsünü bozduran...
Bir Akif ki tarihe nam yazdıran.

Şehadeti mühür misali vuran,
Davasına giden yolda dik duran,
Fikrinin kaynağı Hazret-i Kur'an.
İman ile nur gemisi yüzdüren...
Bir Akif ki tarihe nam yazdıran.

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Ben Duymadım

Senin adını vuran dağlara...
Aynı heybetle dönerken geriye...
Kuşlar duydu,
Kurtlar duydu,
Çoban duydu,
Ö duydu,
Bu duydu,
Bir sen duymadın...

Leyla Mecnun'a 'seni seviyorum' dedi,
geç de olsa.
Şirin Ferhat'a,
Şâliha Memed'e,
Handan Halil'e,
ve hattâ Yumak Tekir'e; 'seni seviyorum' dedi,
zor da olsa.
Bir sen demedin...

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Dakika

Seninle bir dakika...
Ölmek gibi,
bir dakikalığına...
Alıp dünyayı karşına,
Şöyle seslenmek;

'Pardon,
bir dakika bekler misiniz? '

(istanbul-04.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Garip Çınar

Asırlardır ağlamışım,kurumadı göz pınarım
Toprağa bel bağlamışım,ak sakallı bir çınarım

Dalım yapraklarım gökte,hep öylece bekledim ben
Bir tek derman yoktur kökte,aylara ay ekledim ben

Bedenimde yara izi,ölüyorum soluksuzum
Yüce Rabbim koru bizi,kupkuruyum oluksuzum

Bilmiyorum nedir çare,güneş görmez oldu yüzüm
Çatlıyorum kare kare,artık ne yaz ne de güzüm

Bir tek katre merhem derde,o da benden çok uzakta
Ne gökтейim ne de yerde,bir ayağım bin tuzakta

Kar fırtına sonra boran,beni yerden yere vurdu
Sahipsizim yoktur soran,dört dönüyor çakal kurdu

Haram olsun hakkım varsa,bu dünyada son sözümdür
Toprak gönlümdeki yarsa,bir tek kavuşmak çözümdür

Gözlerime dokun son kez,o kapkara bakışlarla
Örttü beni beyaz bir bez,uğurlandım alkışlarla

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Hâl Oldum

Fasıl döndüm bilemedim
Birey oldum ahâl oldum
Nasıl söndüm bilemedim
Özlemekten bir hâl oldum

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bir Kuruşum Bile Yok, Yine de Sever misin Beni

Gülerim vücûdumu ateşle dağlasan...
Ölürüm ağlasan...
ve
Hayâl bile edemem öldüğünü...

Pırlantalar almak isterdim sana sayamayacağın kadar
Ve altın kolyeler, küpeler, kemerler, taşlar
Ve gümüşler, işlenmiş, pullanmış ve her puluna ismin yazılmış, tek tek
Ve elmaslar, ve akikler, ve mercanlar, ve... ve... ama...
Bir kuruşum bile yok inan!

O yüzden şiirler yazdım sana destelerce
İçinde sen vardın olabilidiğince
Gözlerin vardı gözlerimi alamadığım
Kırpıkların vardı sahraya bedel
Ve gerdanın, değerli taşlarla dokuyamadığım gerdanın
Gerdanın vardı...

Sonra bir çöl vardı (yok aslında)
Sonra bir zâlim vardı (peh, dokunamaz bile)
Bir de...
Ayrılık vardı...

Hepsini yaşadım, hepsini hissettim, güldüm, ağladım, sustum, bağırdım, düştüm,
koştum...
Sonra kalemime anlattım bir bir...

Dinlemek istersen;
önünde duruyor deste deste...

Paketlemek isterdim onları, sonra altın yıldızlarla adını yazmak bir kâğıda...
Sonra bir nazar boncuğu ilişti kenarına...
Sonra... sonra... ama...
Bir kuruşum bile yok inan!

Bilmiyorum yeter mi sana; iki kelime, bir damla yaş...
Bilmiyorum titrer mi gözbebeğin okurken, benim hiçkırarak yazdığım yerde...
Bilmiyorum sever misin...
Bilmiyorum ister misin, tekrar anlatayım sana...
Tekrar söyleyeyim sevdiğimi, dilim alışsın...
Tekrar hiçkırayım, damlasın cümlelerimin sonuna, nokta yerine...
Tekrar kurtarayım seni zâlimin sevgisiz ellerinden...
Tekrar kaçırayım seni yaylalara, sahra çöllerinden...
Tekrar güller toplayayım 'senin için, senin yanaklarından'...
Ve tekrar özleyeyim...
Ve yanayım...

Bilmiyorum ister misin, tekrar seveyim seni,
Yüreğim alışsın...

Bilmiyorum yeter mi sana; iki kelime, bir damla yaş...
Ama inan ki, okusan yeter benim için...

Titremese de gözbebeğin,
Sevmesen de bir tek kelimesini,
İstemesen de tekrar yazayım sana,
Bir kez, bir kez okusan yeter bana...
Sevmesen de, sevdiğimi bilsen,
Yeter bana...
İnan ki yeter...
İnan ki...

Gülerim vücûdumu ateşle dağlasan...
Ölürüm ağlasan...
ve
Hayâl bile edemem öldüğünü...

Bunu bil yeter...

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Bire Üç

Ey oğlum ağlama, ağlatma beni
Bilirsin, bu dñzen değildir yeni
Topraktır nihâyet varacağın yer
Üç karış boyudur, bir karış eni

(istanbul-04.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Boğulsun Yine

Söyle yar şimdi ben kimi sarayım
Bu sabah yanımda değilsin yine
Ses ver ki bir nefes Tûr'a varayım
Utanıp tüm dağlar eğilsin yine

Hakk nasip etmezse uğramaz ölüm
Ayrılık ölümden yeğindir gülüm
Başka bir cefâya yok tahammülüm
Tüm dertler derdinle dağılsın yine

Yalnızca Hakk'ındır ebed ve ezel
Gün gelir türâba girer her hazal
Arz bile seninle başka bir güzel
Yıldızlar semâda yığılsın yine

Anladım dert bitmez yük taşınmadan
Yol vermez bu dağlar taş aşınmadan
Vur ki yâr hançeri hiç düşünmeden
Hasretlik kanımla boğulsun yine

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Boş Ver

Bilmiyorsan ne farkeder
Geniş-dar ver, dolu-boş ver
Yiyip bitirmesin keder
Sağı boşver, solu boşver
Yat sırtüstü, yolu boşver

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bu Sana Tek Mektubum (Anama)

Anam!
Bu sana tek mektubum.
Biraz ucuz ama...

Düşlerime misâfir olduğun,
ve çekip gittiğin müsâde bile istemeden,
ağladığım ama hıçkırmadığım,
sessiz günlerime say!

Seni, ilk altı yaşında, kardeşim doğduğu gün
ve enson onsekizimde, senden ayrıldığı gün
kışkandım...

Seni herşeyden çok sevdiğimi zannettiğim gün
seni son kışkandığım gün oldu

Üzgünüm anam! Üzgünüm!
kendimi bilmeden gezdiğim,
umutsuz, uykusuz, şuursuz ve
sersiz günlerime say!

Eskiden ölmemen için yalvarırdım Allah'a,
bilmezdim sonsuzla gerçek arasındaki 'anlamsız' farkı

Bir ara hiç ölmeyeceğini sandım,
heybetine kandım,
yandım,
senden daha heybetli olduğum olgunluk çağında...

Çocukluk ne hoştu anam!
Ama şimdi...
Şimdi duâlarım bile bir hoş..
Artık biliyorum ki sen de öleceksin...

Belki dördüncü taşı koyacağız yanyana...
Belki senin de toparğında çiçekler bitecek...
Hani şu kalın, sulu yapraklı, tombul çiçeklerden...
Yalnız mezarlarda açan...

Belki para vereceğim eli bidonlu kirli çocuklara...
ve ben de yanına geleceğim belki de...
herhangi bir zaman...

Ama ben ne istiyorum biliyor musun anam;
bana ilk nasıl heybetli göründüysen,
gidişin de öyle heybetli olsun...
Öyle heybetli olsun ki;
ağlamayayım...

Eğer dağ gibi yıkılmayacaksan karşımda,
Hiç yıkılma!
Bırak ben yıkılayım!

Eğer 'gittiğin yeri' bilemeyeceksem,
Hiç gitme!
Bırak ben gideyim, anam!

Görmeyeyim yıkılışını, parça parça,
bilmeyeyim nereye gittiğini,
ağlamayayım ardından kesik kesik soluyarak...
bırak,
bırak,
bırak ben öleyim, anam!

'Ta ki; aydan daha parlak, ipek saçlarını,
benden başka hiç kimsenin,
görmediği güne kadar! '

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Bülbül

Hey bülbül hey dalda durup figân edersin
Kimbilir kimin derdini kimlere dersin

Haber getir sevdiğimden, ne yapar şimdi
'Boşver' dersin sorar ise 'bu kişi kimdi'

Dillerine gam düşenin derdi saklıdır
'Dil'i söyler, 'dil'e geçmez sözü, haklıdır

Bu dağların kuraklığı yürek pişirir
Zamansızca, amansızca aşka düşürür

Şimdi yâre git de söyle bülbül derdimi
Ben burdayım bırakamam, kendi yurdumu

Gurbetliğin sıcakını o da biliyor
Ben onu düşlerken, acep o ne diliyor

Her yağmurun ardı sıra toprak kokuyor
Yine dönüp gözyaşlarım, ona akıyor

Herkes gitti türâb olup, budur kaderim
Söyle yâre; istemezse ben de giderim

(istanbul-07.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Büyük Adam

Ben,büyük adam
Yılların korkulu rüyası
Ölüm değil miydi beni görünce korkudan altına kaçırın
Ben değil miydim ölüme görününce korkudan altına kaçırın
Korkusu yılların rüyalarda
Büyük adam,ben

Ben,küçük adam
Korkulu rüyası yıllar olan
Ölüm değil miydi bana görününce korkudan altına kaçırın
Ben değil miydim ölümü görünce korkudan altına kaçırın
Yıllar korkulu rüyası olan
Küçük adam,ben

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Canıma Can Düştü

'Canıma can düştü ve aklıma yâr
Yüreğimde duran bakışları var'

Ne zaman baksam ardıma, sen...
Ölemedim yâr,
Ölemedim...

Çekilsem geriye bırakıp herşeyi,
Senden,
Kopamıyorum...
Ve yapamıyorum hiçbirşey,
Olmadan sen...

Çekilsem geriye bırakıp herşeyi,
Bir sen kalsan diyorum,
Yanımda...
Ama ne zaman çekilsem geriye,
Sen de çekiliyorsun,
Benim gerime...

Gitme, yanımda kal...
Ya da git,
ve gelme...
Durma ardımda...

Ne zaman baksam ardıma, sen...
Ölemedim yâr,
Ölemedim...
Bâri sen öl yâr...
Öl ki,
Durmamalım ard arda...

Ya yanımda ol,
Ya da öl...

Çünkü,
Ben ölemedim...
Ve yaşamak ağır geliyor,
Ardımdayken sen...

'Canıma can düştü ve aklıma yâr
Yüreğimde duran bakışları var'

(istanbul-27.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Çelişki

Bir yanıma perde ördü taassup
Bir yanımdan 'cikka' dedi aşk bana
Sağım solum şaştı, dedim; Yâ nasip
Bu çelişki atılmazmış yabana

Kelimeler boğazımda düğümlü
'Leyla' diye çınladı bir koça ses
Bir kol sardı beni yedi buğumlu
Heryer beyaz, mavi, yeşil bir kafes

Yüzüm firâr etti, bugün yerdeyim
Bilmiyorum acep utanmalı mı
Sanki beni anlatıyor her deyim
Rehin verdim sancılara adımı

Bilmiyorum bu kadar uğraş neden
Dört kıtada anlatılmaz bu duygu
Bu duyguyu benim, bende dert eden
Bana düşen şiir zevkine saygı

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Çıldırma Anı ***

Derdime bîçare bin mütehasıs
Her yanım korku ve derin tecessüs

Sancıyan tarafım bilmem neresi
Boş kaldı kalbimle beynim arası

İlâçlar zebânım, düşmanım yatak
Hayâtın özüyle başlar istintak

Acabâ âyinem ne ile dolu
Takbihle biter mi mârufun yolu

Ölümün yüzünde mel'un ifâde
Koskoca ömrüme çerh imiş sâde

Gülmekten âcizim, ağlamaktan men
Gel desem gelir mi özlemim hemen

Hayâtın anlamsız yanıymış inkâr
Kim imiş sâlimen, kim imiş münker

Ömrümce bekledim herşeye susup
Sonunda aklımı sardı taassup

Korkuyla açıldı gözkapaklarım
O günde sînemi nasıl aklarım

Yapınca hergünüm için iktisâd
Arz için toplanan bir avuç hasâd

Kin tutmuş kalbime nedir kefâret
Sükût-u hayâldir câhil cesâret

Saâdet-i dünyâdan kalmadı umut
Şâyiâ içinde saklandı hudut

Başımı müşfik bir avuç okşasa
Duyardım sorgusuz, aşk-ı devâsâ

Ağlayan göz ile titreyen dudak
Câmid bir his gibi beşere adak

Bir zaman müstağnî gördüm kendimi
Şimdiyse bir sızı ezer bendimi

Erdemdir ağlamak, bende yok fakat
Duymalı evvelâ kalpte îtikât

Çıldırmaq üzere zayıf bedenim
Ölmeye yok iken hiçbir nedenim

Nefer-i şer miyim, erkân-ı harp mi

Bu kuşku kalbime vurulmuş darp mı

Kalbim parçalanır, sînem yırtılır
Beynime ateşten örtü örtülür

Kim ehl-i musîbet, kim ehl-i dildir
Yâ Kudret bir küçük nişâne bildir

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Çiçeğisin Her Asrın

Çiçeğisin her asrın, her milletin köşküsün
Gözyaşısın her gülün, her Mecnunun aşkısın

Gözümün nûru oldun, yüreğimin efkârı
Bilal'in ezan sesi, Ali'nin zülfikârı

İşlemiş Mimar Sinan, alnını nakış nakış
O nasıl ziynettir ki, yetmiyor binbir bakış

Yanar iken Üsküdar alev alev her gece
Kızillanan gözlerim seni görür sadece

Efsaneler yaşadın, efsane oldun belki
Acep nasıldı hâlin yüzlerce yıl evvelki

Virane konaklarda, ararım parmak izi
Seni anlatır bana, ahşaptaki her sızı

Senin düşünüyordum, gözlerimi kapatıp
Açtım ki ne göreyim, işte sensin tıpatıp

Ne egzoz kokusu var, ne de korna sesleri
Yürüyor beyzadeler, başlarında fesleri

Dönüyor Mihrimah'ı, bir kız çalıp kalbimi
Sallayarak mendili, söylüyor Kâtibim'i

Kaybolup gitti birden, koşamadım ardından
Ve anladım o anda Aziz Beyin derdinden

Öyle çok isterim ki, seninle geçsin ömrüm
Hiç kimsem kalmasa da, inan ki olmaz umrum

Bir yanda Ayasofya, bir yanda Sultanahmet
Seyretsem gecelerce, ne yorgunluk ne zahmet

Yuva yapmış sînene, güvercinler martılar
Süslüyor etrafını, yeşil mavi örtüler

Unutma beni eğer, gider isem ansızın
Düşme sakın eline, kıymet bilmez kansızın

Senin varlığın beni, demirleyen dünyaya
Senden gayri mekânda, gitmem, kalırım yaya

Söyle bana İstanbul, söyle ey nazlı güzel
Boş yere mi yazıldı, bunca aşk dolu gazel

Değer sana sevdiğim, değer her karışına
Binlerce kez hamdolsun, bugüne varışına

(İstanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Çize Geliyor

Ey Ayhan'ım bu inadın ne diye
Bak kâinat bile dize geliyor
Her dakikan, her saniyen hediye
Bilmezsün ki sıra bize geliyor

Bugün varsın, yarın yoksun belki de
Dünya bir yay, sen de oksun belki de
Toprağın üstünde toksun belki de
Ölünce nefisler, köze geliyor

Gücün yetmez kökten çıkan saçağa
Sözün geçmez gırtlaktaki bıçağa
Hiç aldanma bahçendeki çiçeğe
Bahar yazdan dönüp güze geliyor

Taht kimseye devretmiyor nesilden
Ölüm bize yaklaşıyor usuldan
Sen orada ayrılırken asıldan
Her şey dönüp, yine öze geliyor

Bâkiyim diyene kanma Ayhan'ım
Ahrette boşuna yanma Ayhan'ım
Sözlerim tek sana sanma Ayhan'ım
Yavuz da sonunu çize geliyor

(adana-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Çûçik

(İnsanın derdini anlatacak, küçük bir kuştan başka hiçkimsenin olmaması ne acı... Ama... Buna da şükür... Ya kuş da olmasaydı... Bu şiir sana küçük kuş... Sağol benim insansı sırdaşım...)

Jiyanê bêbextê min
Xelas bûye wextê min
Mêze bikê textê min
Nivis nîne, sal nîne

Çûçik were rûnişte
Du çavên dilê'm kuşte
Kerem ke min bişûşte
Xendek nîne, çal nîne

Çûçik tu dostî, çasî?
An tu bihêrî, haşî?
Napirse ji m're başî?
Derman nîne, hal nîne

Çûçik bêje çirokan
Bo sibêyan, duhokan
Min heye du zarokan
Lê pesn nîne, bal nîne

Çûçik tune hewşa min
Mêze neke tewşa min
Lê xirabe rewşa min
Efsûn nîne, fal nîne

Çûçik asûn xuyaye
Soz nede bi riyayê
Ez tenê'm li çiyayê
Teşe nîne, gal nîne

Çûçik tune rêderê
Lefandê min kederê
Bêje biçim kuderê?
Xanî nîne, mal nîne

Çûçik cihê min zira
Çarek dîn were vira
Ne xwişk heye nej' bira
Xaltî nîne, xal nîne

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dağlar da Ağlar

Dağlar...
Suskun ve duygusuz,
Büyük ve kaygısız,
sandığın dağlar
Yağmur yağınca,
Onlar da ağlar...

(istanbul-25.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dayê Diçim Çiyayê

(Bir anneye, ayrılığı nasıl anlatırsınız? Alıştırma alıştırma mı? Ben böyle anlatıyorum...)

Dayê...

Wextê min hat.
Xemgîn nebe.
Ez qurbana xwedîya her dilopa hêstirên te me.
Der dikevim çiyayê gundê me.

Çiya dilsoze,
Çiya tebatkare,
Çiya dilovane,
Paşila xwe jî heye li çiyayê...
Wek te dayê...

Ezê agirek vê bixim li ser çiyayê di her şewê de.
Ger tu dibînî agirê min, fireh bibe, ez başim.
Ger nabînî;
An ez cem te me,
An jî mirî me.

Lê, xem nexwe...
Ez te hez dikim,
Him di cem te de...
Him jî di mirîn de...

Ez te hez dikim dayê...

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Değil mi (Kara)

Renginden korktuęun bir karış tūrâb
Rasûl'ün altında yatak değil mi
Kefense hâlleri eyleyen harâb
Siyahı kâbede etek değil mi

(istanbul-11.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Demê Gul Naye

Wî hal xuyaye
Demê gul naye
Wer' ba min dayê
Demê gul naye

Ne serfirazim
Ne j' belengazim
Tiştêk dixwazim
Demê gul naye

Çavên min Çare
Nabînim yarê
Îşew çî sare
Demê gul naye

Rêyam dirêje
Serê m, in geje
Bêje dost bêje
Demê gul naye

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Deme Yâr

Düşüp çıkmaza çaresiz kalsam da
Her şeyi de benden vazgeç deme yar
Cümle yükü üzerime alsam da
Her şeyi de benden vazgeç deme yar

Tarla bile mutlu olur ekinle
Sen de mutlu değil misin yükünle
Gelseler de üzerime akınla
Her şeyi de benden vazgeç deme yar

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Demektir

Bir güzele olsan aşık
Sevda sana ar demektir
Görürsen bir tutam ışık
Bir kurtuluş var demektir

Peteksiz bal olursan
Susuz lde dal olursan
Dilin dönmez lal olursan
Bollar bile dar demektir

Dert arşafın katlı ise
Azrail kanatlı ise
Aşın nerde tatlı ise
O yer sana yar demektir

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Densizim Densiz

Düşüncelerim sensiz, fikrlerim bedensiz
Yollar, sahiller sensiz, yürüyorum nedensiz
Gördüğüm düşler sensiz, aklım yerinde değil
Sen, senden öte sensiz, bense cahil bir densiz

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Derdim Var

Yurda döndüm gene bir akşam üstü
Sözlediğim gülüm duvak takmadı
Şanki herkes birden yurduma küstü
Özlediğim ölüm bana bakmadı

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Deyin

Bir gün ararsa yar beni
Garibandı öldü deyin
Geçti yası yeni yeni
İstedigin oldu deyin

Karar verdim dönmemeye
Asırlarca sönmemeye
Yeminim yok dinmemeye
Yağdı yağdı doldu deyin

Sıla hasretiyle yandı
Her gülene gönül kandı
Bu yükü de taşır sandı
Taşımadı soldu deyin

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dialog (Dayağın Bedeli)

Adam - Kadın

.....

Sen seni bil, sen seni
Ne üzül ne üz beni
Nasıl anlatsam sana
Gidip çaya baksana
Başımda durma öyle
Derdini çabuk söyle
Nazların beni sıktı
Çobuk ol, bak ay çıktı
Bırak şimdi ayağı
Yersin sonra dayağı
Git artık kızıyorum
Bak şiir yazıyorum
Bak heceyi şaşırıdım
Kafiyeden aşırıdım
Bak sonra fena olur
Git başımdan ne olur
Gitsene ulan kaltak
Git çocuğa falan bak
Konuşma davar davar
Lan ne uzun dilin var
Başlatma şimdi çaya
Laf bitti saya saya
Katil etme adamı
Ayırırım odamı
Ver kızım şu sopayı
Oğlum, kapat kapıyı

Adam - Polis

.....

Alo polis, ben Ahmet
Anlamadım ne hikmet
Bizimkine abandım
İstiğfar eder sandım
Nuh dedi, hak demedi
Tabii dayağı yedi
Velâkin bir sorun var
Yattı kalkmıyor davar
Nabzına mı bakayım
Nabız nedir ki bayım
Rengi bembeyaz olmuş
Evet, sanırım ölmüş
Vallahi bende suç yok
Bir halt yedim ki bombok
Dirilmiyor musîbet
Hele gel bir yardım et
Yahu kızma abicim
Zaten bunalmış içim

Yok abi ne davarı
Yerdeki benim karı
Evet evet, öz karım
O idi yoğum varım
Velhasıl bir halt yedi
Bana 'hayvansın' dedi
Gel abi gel beklerim
Çaya da su eklerim

Adam - Hâkim

.....

Söyle yazsın hâkimim
O da bilsin ben kimim
Adım Ahmet Dörtduvar
Üç oğlum bir kızım var
Karımın adı Selen
Hani geçen gün ölen
Ne sen sor ne ben deyim
Uçup gitti herşeyim
Özlemem sandım önce
İçim yandı ölünce
Anlamadım ne oldu
Önce gözleri doldu
'Ne olur vurma' dedi
Bunlar son sözleriydi
Yüzü beyaza kesti
Hafif bir rüzgar esti
Alıp götürdü onu
Bu oldu işin sonu
Gözkapağı kapandı
Bende bir şehir yandı
Ayıltmaya çalıştım
Kalkmayınca çıktım
İnadından değilmiş
Meğer Azrail gelmiş
Velhâsıl hâkim abi
Öksüz kaldı dört sabi

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dialog (Leyla Üzerine)

A:

Leylâ'ya diyorlar güzelden güzel
Âşikâr bir cadı sîmâ değil mi
Mantiğın yoluna şâhittir ezel
Karayı ak gören âmâ değil mi

B:

Leylâ'ya Mecnun'un gözleriyle bak
Anlarsın gördüğün cadı değildir
Düşünme karaya nasıl derim ak
Us'da fikir tutan kadı değildir

A:

Mutluluk isteyen gerçeği arar
İnsan ne dilerse hepsi arzda var
Koynuna alınca herkes olur yâr
Aşk denen duygu bir hummâ değil mi

B:

Kâbil neden yaydı arza kederi
Cebreyle nedir dünyanın ederi
Bütün sermâyemiz kemikle deri
Süleyman kimsenin adı değildir

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dialog (Sen miydin, Bilmiyom)

a:
Uykumda dün gece
Yaklaştın gizlice
Gördüğüm bilmece
Sen miydin?

b:
Zor suâl sorduğun
Bir ağdır ördüğün
Kimdi o gördüğün
Bilmiyom!

a:
Hâlinde var edâ
Bu hâle göz fedâ
'Gel' dedi bir sedâ
Sen miydin?

b:
Fedâ ol Hak yola
Gözlerin nûr dola
Duyduğun ben m'ola
Bilmiyom!

a:
Pınarlar çağlatan
Yürekler dağlatan
Mecnun'u ağlatan
Sen miydin?

b:
Pınarlar akarken
Mecnun'ı yakarken
Sen bana bakarken
Bilmiyom!

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dialog (Tirk - Kûrd)

(Bir Türk delikanlı -benim belki- sevmiş bir Kürt güzelinin. Gelin görün ki biri Türk olduğu için kıza açılmaya, diğeri Kürt olduğu için delikanlıya açılmaya korkmaktadır. Haydi bakalım...)

X:
Ez Tirkim lê ez Tirkim
Delalê Kûrd, ez Tirkim
Heger tu min naxwazî
Ez çirga bê kulilkim

K:
Kurmancim lo Kurmancim
Xortê Tirk, ez Kurmancim
Wî kul çiqas xirab e
Gehîştine armanci'm

X:
Çavê mî şîne lê şîne
Çavê mî ne reşe, şîne
Dîbarin hêstirên min
Bi girîn û bi şîne

K:
Çavreşim lo çavreşim
Ne çavşînim, çavreşim
Ew çend sal bû, bê te me
Bawer ke, ne dilgeşim

X:
Lê zimanê mî ne Kûrdî
Ew Tirkî ye, ne Kûrdî
Meramê mî ji te re
Nikarim bêjim derdî

K:
Lo ez jî te fehm nakir
Min pîr xwest lê fehm nakir
Ne giringe, zimanê
Disa ji bo wî şukir

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dil Bırdktın mı

Kırıldı hayâlim kesti avucum
Kanlarım zemine başlattı hücum
Yüzümden düşünler kaç parça bilmem
Oturup saymaya yetmiyor gücüm

Sen hiç yağmur yağın cama baktın mı
Oradan bükölüp, dönüp aktın mı
Asırlar dil bilmez, ben şiir bilmem
Ardında lâl olmuş dil bıraktın mı

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dilim Kâbe, Kalbim Tavafta

Dilim Kâbe oldu, kalbim tavafta
Aşk eyledim Teâlâ'ya Araf'ta
Bin duâyla yükselirken Mîrac'a
Erenlerle aynı yolda tek safta
Dilim Kâbe oldu, kalbim tavafta

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Diş Biledim

Yollar geçer yol içinde
Sağım solum al içinde
Bin bir çeşit gl içinde
Solmayana diş biledim

Bir işıktır indi gökten
Dağladım bağrımı yoktan
Saçlarını tutup kökten
Yolmayana diş biledim

İşim olmadı haramla
Ömrüm geçti tasa gamla
Biriktirip damla damla
Dolmayana diş biledim

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Divâne (Anama)

Kimi zaman hasretinden divâne
Şuursuzca döner dururum anam
İçerim çöl olmuş, dışım virâne
Kaynaksız su gibi, kururum anam

Geçmişim aklımdan dün gibi geçer
Gözlerim yollarda gölgeni seçer
Ellerin dalında çiçekler açar
Ben ise ağaçsız çürürüm anam

İnletir ağıdım gökleri yeri
Ağladım yıllarca dön diye geri
Sormadan gittiğin o günden beri
Dağlara başımı vururum anam

Bulurum yolunu çölde de kalsam
Yüzerim dünyayı ummâna dalsam
Ah bir kez vuslata müsâde alsam
Asırlar boyunca yürürüm anam

Ayhan'ım, ağlamam giden canıma
Damarım ihânet etse kanıma
Vazgeçip tenimden, koyup yanıma
Kalbimi bedene bürürüm anam

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dön Sevdiğim Bu Yana

Karanlıkta ışıksın sen
Dünya kazan kaşıksın sen
Her mahluka aşıksın sen
Güller birer aşktır bana
Dön sevdiğim gülden yana

Sarıp da solduğun an
Sızar yarım kalbimden kan
Güneş batar kararır tan
Diller seni söyler bana
Dön sevdiğim dilden yana

Seviyorum sözdür sözüm
Ayrı kalmak değil çözüm
Kör olsun bu iki gözüm
Ballar aşk tadıdır bana
Dön sevdiğim baldan yana

Dön sevdiğim dardır zaman
Ecel bana vermez aman
Sevgin ecelden de yaman
Seller akan yaştır bana
Dön sevdiğim selden yana

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Döndürüp Durma Beni

Ey nefsimin kör ucu, ey kalbimin gözyaşı
Dünya ile kandırıp, ahrette vurma beni
Vazgeçtim saraylardan, yol ettim dağı taşı
Başladığım noktada döndürüp durma beni

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Dört İlmek

Ellerimde kelepçe boynumda tam dört ilmek
Kurtuluyoruz hepçe, görün neymiş dirilmek

Bu yola er olanı zincir tutar mı sandın
Kalbi aşkla dolanı toprak yutar mı sandın

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Duâ

Ya Rabbi...
Dermanım yakın bildiklerime uzak,
Sana yakınmış meğer...
Bilmezdim yolların bu derece taşlı,
Taşlarınsa bu kadar keskin olduğunu...
Meşakkat dedikleri bu olsa gerek...
Kızmadım sana inan,
Gücenmedim, darılmadım da...
Azbuçuk yıllık hayatımda şunu öğrendim ki,
Sana kızmak, sana gücenmek, sana darılmak,
Ne çare, ne derman, ne de haddimmiş meğer...
Aldanmışım meğer...
Yalnız anlarımda söylenen her türkünün,
Boğuldum sessizliğinde...
Sarıldı dört yanım sessiz notalarca,
Bir yaşam döküldü gözlerimden,
Sessizce...
Ne sazım, ne sözüm, ne de özüm,
Meğerse,
Değilmiş çözüm...
Artık yalnız Sen'den istiyorum, yalnız Sen'den...
Anladım ki çare beklenmezmiş bedenden...
Ey saranların...
Ey varanların...
Ey verenlerin en hayırlısı...
'SEVDİĞİMİ VER BANA'

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Duâ 2

Bismillâhirrahmânirrahîm...
Sensin gücümün yetmediğine gücü yeten
ve sözü geçen, geçmediğine sözümün
Papatyadan düşüren bir umudun iki kanlı tarafını
Sonunda gene veren hükmü
'Seviyor' diye
Sensin Yâ Rabbî

Gene Sensin merhametlilerin merhametlisi
Gene Sensin sevdâlıların sevdâlısı
Gene Sensin merhametlisi sevdâlıların
İkâmetim Sana
Velâyetim Sana
Nihâyetim Sana
Yurdum gene Sensin Yâ Rabbî

Yâ Rabbî
Sevmediğim zaman sevmeyi Seni, Sen gene sev beni
Gene gör beni, her düştüğüm ateşte, yanmadan gözlerim
Harâretimi belli etme erenlere
Gene Sen söndür beni

Yâ Rabbî
Kanat ver yükselmeyen burcuna ak sakallı nefsimin
Süzülsün enginlerde
Süzülsün ki; gene Sana olsun dönüşü heybetimin
Gene Sen döndür beni

Yâ Rabbî
Vedirme sırrımı, hâlden anlamaz kanlı sofrâ zebânilerine
Erdirme kimseyi, sevincine başıboşluluğun
Canıma taktığım dişimden gayrı yokken bir fidyem
vermek için bedeline özgürlüğümün

Gene Sen öldür beni...

Âmîn

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Duvağın Olayım Sımsiyah

Duvağın olayım sımsiyah...
Gerdanına kadar inip,
Saklayayım seni
herkesten...
Değmesin...
Ne bir soysuzun arsız eli,
Ne de bir hâsidin nazarı...
Değmesin...
Sakla gözlerini...
Yalnız ben dokunabileyim tülüne...
ve yalnız bana bak...
Kıskanırım...
Bırak,
duvağın olayım sımsiyah...
Bırak,
tek elbisen olayım,
kefeninden önce...
Bırak...

(istanbul-30.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Duydu Babası

Gözleri gözümde ferimi yaktı
'Pişt' dedim usulca, duydu babası
Ardından azgınca bir köpek baktı
'Hoşt' dedim usulca, duydu babası

Kavuştu kolları, döndü sırtını
'Hey' dedim usulca, duydu babası
Ört dedi kızarak, sözcük örtünü
'Şey' dedim usulca, duydu babası

İncecik parmağı bir çimdik attı
'Ay' dedim usulca, duydu babası
Kaçarken yokluğu içime battı
'Vay' dedim usulca, duydu babası

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

DüŖe Vuruldum

Uykudan uyanmak kâbusum oldu
Her gece gördüğüm düŖe vuruldum
Sel aktı gözlerim yağmurla doldu
Baharın içinde kışa vuruldum

(istanbul-24.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ê Mihemed - Ey Muhammed

Ê Mihemed, li çiyayê em bûn bêdarin
Di deşta de tu bûyî aramê sîdarin
Bide destê te me, bike me jî berxûdarin
Ê Mihemed, bêje, li ku derî?

Ê Mihemed, ji derdê te ketimê tarî
Min stiran û dinal çê kir bi ax û zarê
Zû bibe ê Hebibullah baran dibare
Ê Mihemed, bêje, li ku derî?

...

Ey Muhammed kimsesiz kaldık bu dağlarda
Sen ise sevdâsı bülbüllerin bağlarda
Sevdiklerin ardından yaş döküp ağlar da
Ey Muhammed, ya sen nerdesin?

Ey Muhammed karanlığa düştüm derdinden
Ağlayıp ağıtlar yaktım herdem ardından
Senin için ümmetin vazgeçti yurdundan
Ey Muhammed, ya sen nerdesin?

...

Mêze bike halê min, ketimê destê neyaran...
Mala min xirab bûyê...
Wenda bûyê, baw û day û zarokan...
Êêê, derdikevim ji rêya rastê, hawarê...
Êêê, dinyayê, bawer nakim hebûna te yê daîmê...
Tu xainî, lê nexê serê min, bese dinyayê...
Ê Mihemed, bêje ji min re, ji kerema xwe...
Bêje ji min re, ji kerema xwe, bi eşqa Xweda yê...
Li ku derî?
Li ku derî?
Emaaan...

...

Bir bak hele hâlîme, muhtac oldum zâlîme...
Evim harâb oldu...
Babam, anam, çocuklarım türâb oldu...
Aah, çıkıyorum doğru yoldan, oyy...
Ey dünya, inanmıyorum artık ebediyetine...
Hânsin, vurma artık başıma, yeter...
Ey Muhammed, söyle bana, lütfen...
Söyle bana, lütfen, Allah aşkına...
Nerdesin?
Nerdesin?
Amaaan...

(istanbul-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ehl-i İslam El Mucâhid

Uzun bir köprüden geçer kul önce...
Uzun ama eski...
Uzun ama yaralı...
Uzun ama...
...Kısa
Köprünün başında doğarız herkes gibi...
Ama...
Kimimiz ortasında, kimimiz başında ölürüz...
Kimimizse ne olduğunu anlamadan çıkmışızdır yoldan...
Hiç ummadan rüzgâr vurur iki koldan...
Biri sağdan biri soldan...
Direniriz biz böylece...
Biz direnmeyi bu yolda öğrendik...
Merhameti ve aşkı da...
Merhamet eder, aşık olur ve...
Direniriz biz böylece...
Ve bizim adımız her yerde aynıdır...
Ehl-i İslam el Mucâhid...

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Etmedim

Ayaklarım amelesi başımın
Yumruklarım tokmakçısı döşümün
Hayatımca çalıştığım işimin
Üzerinden bir kuruş kâr etmedim

Kan sızar yazımdan sıksam kâğıdı
Şen eyler, nanköre versen ağıdı
Tutmadım diyerek, dede öğüdü
Bir damla yaş döküp efkâr etmedim

Bilirim yok câhilin marûzâtı
Aynı anda yaşadık her tezâtı
Bugün bize zulüm veren bu zatı
Başımıza kendim hünkâr etmedim

Başımdan aşağı toprak döktüler
Ciğerimi ta kökünden söktüler
Pençelerle boğazıma çöktüler
Hakikatten sapıp, inkâr etmedim

(istanbul-12.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ez Nabînim - Görmüyorum

Kanî dostê dermanê dil
Ez nabînim, ez nabînim
Ne hatîye fermanê gul
Ez nabînim, ez nabînim

Bêje dostê min rast kê ye
Dilê min de kevir heye
Her du çavê min kor bûye
Ez nabînim, ez nabînim

...

Hani dostum derde derman
Görmüyorum, görmüyorum
Çıkmıyor güllere ferman
Görmüyorum, görmüyorum

Doğru kimdir, söyle dostum
Yürekteki taşa kastım
Her iki gözüme küstüm
Görmüyorum, görmüyorum

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Feryad Tanımaz Vekûd

Bir dünya aşık saklar, kalbimde her bir hudûd
Yürekte damlayanın, kıymetin bilmez vücûd

Eğer aşkın bedeli ölmek ise o yolda
Ölürüm her sâniye, sevdiğim olsun Vedûd

Kalkmasın seccâdeden, nasır bağlasın alnım
Bedel bin saltânata, eylenen bir tek sücûd

Aşktır benim özlemim, bilmem nedir han hamam
Evlâ bir karış cennet, tüm arz edilse mev'ûd

Ger dönersem sırtımı, gün gelir hakîkate
Kana kesilmiş gözler, olur katlime şuhûd

Bilirim ki her nefis, tadıcıdır ölümü
Verse de tüm servetin, arzda değildir ku'ûd

Ey Ayhan'ım meyletme, dünyanın ziynetine
O da yanar seninle, 'feryâd tanımaz vekûd'

(istanbul-20.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Fidanımı Gece Kesmişler

Bugün ağlamalıyım
Yarın gülemem yoksa
Ben hep gece ağlarım gündüz gülmeye
Yıldızlar şahid, sor söylesinler
İşte bu yüzden
Gece yağın yağmuru
Daha iyi anlarım

Bir fidanım vardı benim
Gül olacaktı büyüyünce sanırım
Fidanken tutuklandım
Büyüyünce bir kez görmeme izin verdiler
Sonrasını Suskun Bekir'den dinledim

Kesmişler onu
Budamışlar aydınlıklarını
Karanlıklarından bir L harfi yapıp
İki koluna destek çıkmışlar
Ucuna püskül geçirip
Dikmişler
Bizim bahçeye gene

Beni onunla asacaklarmış
Öyle dedi Suskun
Canı sağolsun fidanımın

Zaten ben onu kartken hiç görmedim
Kartların elinden de olmayacak ölümüm

...

Bir 'kitap' gösterdi hâkimim
Kapağına vurup 'Bu ne?' dedi
'Ağaç!' dedim kalp atışlarımdan fırsat bulup
Kızdı bana...
Ne ağacı diye sorar sandım...
'Gül ağacı!' diyecek oldum.
Kızdı bana...

O da haklı...
Ne bilsin ki okuma bilmez şu câhil tayfa...

Asmalarının sebebi de câhilliğimmiş.
'Ah o gün gelse!' dedim, dua ettim.
Kızdı Bekir; 'Ne varmış o günde?' dedi.
Ne bilecekti ki o,
Ağzından çıkıanı duymuyor ki fidanımın hasretini duysun densiz...

...

Bugün ağlamalıyım
Bir fidanım vardı

Kesmişler onu
Beni onunla asacaklarmış
Zaten ben onu kartken hiç görmedim
Bir 'kitap' gösterdi hâkimim
Kızdı bana
O da haklı

...

Fidanımı gece kesmişler...! ! !

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Fikr-i Tevhîd

Fikr-i Tevhîd çileyi cana evlâ eyledi
Can bu derdi vuslatta, aşk-ı nevlâ eyledi
Dün bugünse, bugün de yarın mı acep derken
Mevsim asrın dibini Hayy u Mevlâ eyledi

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gardaş Olmuş

Hakk'ı silip secde edenler ete
Şerefsiz şerefsizden de öte
Geçmişinden bir ders almamış ite
Ahir gardaş olmuş ben ne yapayım?

Değmezi aklından silmeyen şahsa
Aşkın meyvesini dilmeyen şahsa
Gerçekçilik nedir bilmeyen şahsa
Zahir gardaş olmuş ben ne yapayım?

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gel Ne Olur

Bilirim,
Çok şey olmadığını,
bilmediğin...
Ve duyarım adını, her şehâdetin fısıltısında...

Kendi dilim ihânet ettiği zaman,
senin adına...
Unuttuğumu hatırladığım zaman,
unutmamam gerektiğini...
Ve anladığım zaman, sensizliğin ne kadar zor olduğunu...
İşte o an...
Yanık yanık 'Oyy' demenin ne olduğunu;
Bir ben bilirim...

Hiç görmedim seni...
Gene de bilirim, yüzündeki deseni...
Ne yaptığını da, kalktığında ilk iş olarak...
Unutkan dillerimize,
kalbimizden emir almamayı öğreten,
Unutturan, hamdetmeyi her sabah...
Ve biz şer söylerken susup,
hayra açılan dudaklarımızı kelepçeleven şeytana

lânet olsun...

Herşeyden öte, unutturduğu için seni bana...

Acıkan yavrunun anasını özlediği gibi,
Herşeyini kaybetmiş bir garibin gülmeyi özlediği gibi,
Ve acısından can çekişen bir hastanın doktoru özlediği gibi...

İşte öyle özledim seni...

Gel...
Gel ne olur...
Açtığım bağrımdan kalbime süzülüp,
onar imzasız yaraları...

Dizlerimin bağı çözülüp, bıraktığım zaman kendimi yere,
Utançtan kızaran yüzümü avuçlarımda hapsetmeye çalışırken,
Ve hıçkırarak ağladığımda, geçtiğini anlamadığım saatler boyu,
Gel...
Gel ne olur...
Açtığım bağrımdan kalbime süzülüp,
onar imzasız yaraları...

Ne Leylâ'mı çölde arayacak takâtim,
Ne Şirin'in seyrine delecek dağım,
Ne de Handan'ım kalmadı uğruna defâlarca ölecek...

Benim nazım sana Yâ Rasûlullah...

Seni kavuran beni de kavursun...
Seni ağlatan beni de ağlatsın...

Seni seven beni de sevsin...

Ne olur... Ne olur... NE OLUR!
Benim için de dile, kendine dilediğinden...
Bırak da, gölgende oturayım Yâ Habîbullah...

Artık namazlarımda iki kez Tahiyat okuyorum,
Sen varsın diye içinde...
Ve her ezan okunuşunda, iki kez istiyorum senin şefaatin Rabbimden...
Unuttum gözyaşlarıma hapsolan her acıyı...
Bir tek sen varsın orda...
Bir tek sen Yâ Nebîullah...

Gel...
Gel ne olur...
Ağlatma beni daha fazla...

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gelir

El açınca şükür ile
Rızık bize pişer gelir
Lâl olmuş dillerde bile
Hamd ile feyz düşer gelir

Ne yar, ne gül, ne de sıla
Kapılmak yok her fasıla
Meydan okur gibi yıla
Asra mezar eşer gelir

Hâller harap, yürekler köz
Açsan ağız çıkmaz tek söz
Kapanırsa aşk ile göz
Hangi hakla beşer gelir

Tapınırsak salt ilime
Yürekler ki lime lime
Nehir, dere ne kelime
Kızıldeniz aşar gelir

Şizle gelmez çalsanız da
İzin ile alsanız da
Siz burada kalsanız da
AYHAN ölür, yaşar gelir

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gelir Geçer

Aldırma yar bu düzene
Gelir geçer dünya gamı
Hesap sorar Hak ezene
Gelir geçer dünya gamı

Geçmişe dön bak Adem'e
Hakkın emri her kademe
Çekilir mi bu hâl deme
Gelir geçer dünya gamı

Vefâsızın dostu olmaz
Bâtıl olan salât kılmaz
Korkma bu dem bize kalmaz
Gelir geçer dünya gamı

Her mal bir gün elbet yiter
Topladığın sana yeter
Beterden de vardır beter
Gelir geçer dünya gamı

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gerçekten

Seni her düşündüğümde,
yüreğim alev alev yanıyor...

Şiir olsun diye değil,
Gerçekten yanıyor...

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gidince Anladım, Sevmiyormuşum

Sükûnet...
Sessiz ve tatlı...
Oh...
Ne güzel...

Üzgünüm...
Ben seni değil,
sensizliği seviyormuşum...

Gidince anladım...

(istanbul-30.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gitme Yâr

Gitme yâr uzağa
Düşersin tuzağa

Bakmazlar yaşına
Orda bir başına

Feryadın' duymazlar
Sevincin' koymazlar

Özlersin yurdunu
Bilmezler derdini

Gurbetlik sert vurur
Olmadı, dert vurur

Ağlayıp durursun
Sarıp kurursun

Ayhan'ın gün sayar
Gitme yâr, gitme yâr

(istanbul-28.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gitmeliyim

Gölge gibi yıkılmadan
Bir yol bulup gitmeliyim
Varlığımdan bıkmadan
Bir yol bulup gitmeliyim

Döndüm gönül bağlayana
Sular gibi çağlayana
Kanmadan her ağlayana
Bir yol bulup gitmeliyim

Zaman ömrümü yutmadan
Toprak bana kin tutmadan
Kimliğimi unutmadan
Bir yol bulup gitmeliyim

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gördüm

Sevda denizinde rıhtıma vurdum
Sevgiliyi gördüm feyz ile ölen
Barış toprağına tohum savurdum
Aşk gördüm aşk için uykusun bölen

Uçsuz gökyüzünde bir bulut oldum
Yağmur ile yağdım kalplere doldum
Aç gezdim sevgiye,dert ile soldum
Nice renkler gördüm rengarenk gülen

Dost diye haykırıp bağlandım aşka
Semaya varanın hali bir başka
Herkes gibi bende öğrensem keşke
Gerçek dostlar gördüm dostluğu bilen

Bakmadan doğaya devirdim kaç kış
Kalpleri görmeye yetti bir bakış
Gönülden gönüle nehrolup akış
Mert gördüm dostluğa dört nala gelen

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Görür Gibiyim

Yalan dolu bu dünyanın aslını
Görür gibiyim
Hakkı bilmez bir evlâdın neslini
Görür gibiyim

Gün gelir kan damarlardan çekilir
Semâdaki süsler yere dökülür
Dağa benzer erler nasıl yıkılır
Görür gibiyim

Dabbetü'l arz korku salar her yana
Söyle nefis buna nasıl dayana
Sûrun sesi nasıl çöker duyana
Görür gibiyim

Mecal kalmaz arz etmeye hâlleri
Susar nefis, kilit vurur dilleri
Korku ile buz kesilen elleri
Görür gibiyim

...

Görür gibiyim
Ateşlere bel bağlayıp kurur gibiyim
Ayağımdan derman gider, durur gibiyim
Ellerimi dizlerime vurur gibiyim

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gözlerim

Tut gözlerimden sürükle beni
Hiç görmediğimiz renkler diyarına doğru
Gözlerim kör, istersen bırak
En adi karanlıklarda
Karanlıktan bile ürken, fırsat bilen güneşin doğuşunu
Ama çekme ellerini gözlerimden
Bakmasın bu gözlerim ne gecenin aydınlığına
Ne de karanlığına güneşli gündüzlerin
Yalnız ellerini görsün tende birleşen
Sanki bütün kokular ellerinde gizli
Keşfedilmeyi bekleyen kokular
Dağda yaban, bağda bahçe gülü kokan ellerin
Hiç gitmesin gözlerimden
Sadece sarmaşıklarda kalmasın dilin
Sarsın alemi o güzel ses
Annesini yitiren kuşun hikayesini söyleyen dilin
İsterse sussun bana
Tek kelime etmesin yüzüme karşı, ben bakarken ellerine
Yeter ki
Çekme ellerini gözlerimden
Arala kapıyı, dolsun içeriye zemheriden kopan rüzgarlar
Titretsin bedenimi mühim değil
Gözlerim üşümesin yeter ki
Isıt ellerinle göz bebeklerimi; mühim değil etrafındaki maviler
Sadece gözlerimde kalsın hiç yorulmayasica ellerin
Ömrümün yettiği yere kadar...

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gözlerim Mâvidir

Gözlerim mâvidir...
Bakma,
boğulursun...
Ben bile,
Nefes alamıyorum...

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gulek Heye

(Bir gül nasıl bu kadar güzel olabilir? Bir türkü söylüyor ve duâlar ediyor sevenlerin vuslatına. İşte böyle bir gül...)

Gûlek heye li jîyanê min
Nîzanim ku ew çîma stîranek dibêje
Nîzanim ku navê stîranê çîma bergeran e
Û
Nîzanim ku ez çîma nîzanim

Min go 'Hey! Gûla deryayen!
Tu çîma tenê yî nava zûlimkirin?
Tu çîma dibêje stranê ku navê wî bergeran e?
Û
Ez çîma nîzanim? '

Derdê me di agirê de
Agir germ e, agîê zûlimkir e, agir dijmîn e
Çîma tu hez nakî zivîstanin?
Ew gelek dilovan e mîna şewa tenê mîna te ye
Halê me perişan e jîbo hez bikin havîn û bihar jî payîz û zivîstan, tîre
Bîharan me êvîndar dîkin, em nîzanin
Havînan me dişewitînin li rêya wî evînê
Em nîzanin hîna
Û
Em eaz dîkin havîn û bihar hîna

Xeber hat jî gunda me
Berfîn, bukek bûye mîna teyê
Kulîlkin, xeylaz bûye mîna rojê
Û hespê reşê ku tu pîr hez dîkin, miriyaye
Wek pîrek

Eve, niha bergeranek bêje, êê gûla dermankar
Eve, niha bigîre jîbo me
Brifkanî ye, guh bide bermayî
Bêje

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gücüm Yetmiyor

Dost bildiğin bile şerri önlemez
Olmadıkça kürkün, seni dinlemez
İsyan eyleyip de sözden anlamaz
Olayım diyorum, gücüm yetmiyor

Umutsuz yaşantı, tasa ve çile
Sarstım da bir türlü gelmiyor dile
Boğulurcasına kahkaha ile
Öleyim diyorum, gücüm yetmiyor

Gök ile kavgalı, kinliyim güne
Haykırdım dünyanın geçip önüne
Küsüp de bugüne, yarına, düne
solayım diyorum, gücüm yetmiyor

Genliğim kol kanat germez özüne
Tapınmış kürenin hain düzüne
Kan tükürür gibi asrın yüzüne
Öleyim diyorum, gücüm yetmiyor

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gül Oldu (Anama)

Ağladım dün gece sen yoksun diye
Gözlerim katreden sel oldu anam
Daraldı nefesim, bilmiyom niye
Boğazım kuruyup çöl oldu anam

Sen vardın, bakınca tastaki suya
Bu garip her yerde sesini duya
Düşünüp çehreni daldım uykuya
Düşlerim seyrine kul oldu anam

Diledim Rabbim'den alsın canımı
Doldursun vuslatla herdem yanımı
Akmamış görünce, yerde kanımı
Kavruldu bedenim, kül oldu anam

Yıllarım sâhipsiz, yüreğim sarhoş
Geceler zifiri, gündüzler hep loş
Yoksun ya, bahçeler kaldı başıboş
Dünkü ot şımardı, gül oldu anam

Ayhan'ım, bir sızı yatar özümde
Ağladım, durmayıp kendi sözümde
Kalmadı dünyanın süsü gözümde
Servetler, ziynetler pul oldu anam
Arş çaput, arz ise çul oldu anam

(istanbul-08.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gülerek Gelir Ölüm

Gülerek gelir ölüm
Har vurup harman savurur gençliği
Yürekler kaybolur yarınlarda
Unutulur yaptıkların çağa
Asır bile yüz vermez olur
Şiirlerdedir kelimeler
Çıkamazlar ağızdan
Haykıramazsın alabildiğine 'yalnızım' diye
Dertler, telaşlar, hasret bile
özletir kendini sana
Hiç aklına gelmezdi uykunun bu kadar ağır olduğu
Toplarınsa bu denli sessiz atıldığı
Ağlamak istersin
yıldızların geceleri zaptettiği mevsimlerde
Akmaz gözyaşın, ona yanarsın
Ağacın sararan yapraklara güldüğü gibi
Gülerek gelir ölüm
Ve bir yaprak gibi
düşersin toprağa...

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gülersin

Her gurbetin ardı sıla, derman her derdin ardı
Hak gelince heybet ile, batılı korku sardı
Tevhid zinciri zâlimin iplerini kopardı
Çürük halat yük taşımaz, kırılrsa da aldırma

Gülersin Gülersin, Güller açar bağlarına
Büyürsün Büyürsün, Bülbül uçar dağlarına
Görürsün Görürsün, Gönül düşer ağlarına
Aldırma sen zulümlerin bitmeyen çağlarına

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gülistan 1

Elim gökten kalbe indi
Derdim nedir bil Gülistan
İki öğlen bir ikindi
Günde beni bul Gülistan

Kan yazılı bedbaht kalem
Gördü gözüm eyler elem
Dönerse tevhidsiz kelâm
Düşmenindir dil Gülistan

Dilde haksöz, kalpte îmân
Altaylara eyler duman
Hakk'a adak geçen zaman
Ne ay ne de yıl Gülistan

Korkma bu yol bana gider
Hakk yazmazsa değmez keder
Kaç yanıma gücün kadar
Bak geliyor sel Gülistan

Yüreğimde aşk bir yama
Senin olsun dök kelâma
Secdede yaş aksın ama
Sen yüzüme gül Gülistan

(gaziantep-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gülistan 2 (Son Şiir)

Ah Gülistan ah...
Yüreği geceler kadar serin
Gecesi yürekler kadar derin
Garip hâlimden bîhaber benim kahraman arkadaşım
Ne o gözlerindeki çizgi
Ellerin neden titrer ki sebepsiz
Çok mu üzdü seni bir umudun üç hâli
Metin ol benim kahraman arkadaşım
Bîhaber garip hâlimden
Bu yollar düzelmeyi de bilir
Eğrildiği gibi
Sen hep bu yollardan git yeter ki

Ah Gülistan ah...
Bilmez misin üç yüce destanı
Küre kadar sahih, kilim kadar berk
Ve de elma kadar tatlı
Anlamaz mısın hâlâ
Kirlenmek istemez şu kokudan yoksun garip
Sevda kokan o minicik ellerini
Bu koca avuçlarda
Senin destanını yazacağım be Kürt Kızı
Ne küre bilecek, ne kilim yetişecek
Ne de elma aydıracak
Tek destan be Kürt Kızı
Tek destan
Yalnızca Hakk'a eyvallahı olan koskoca bir tek destan

Ah Gülistan ah...
Bir yalvarış risâlesi gözlerinde
Bilinmeyen gecelere inat
Gündüzler havalanır tertemiz yüreğinden
Bana dardır geceler
Asıl gündüzler çaresizliktir bende
Bilinmeyenlerse yüreğimden başkası değildir gerçekte
Ben sende kaybolur giderim
Aralanmaz gönül kapım mengenesiz
Bîkes kalır dost güvercinler
Sarılır gözlerime karanlığın derdi
Hürriyet bulur bende neçe zamansız dertler
Ben sende kaybolur giderim be Kürt Kızı

Ah Gülistan ah...
Yüreği geceler kadar serin
Gecesi yürekler kadar derin
Garip hâlimden bîhaber benim kahraman arkadaşım
Yaslama ardını bana
Bugün yerde yarın serdeyim
Ölüm o kadar yakın ki bana
Azrâil akrabam çıksa şaşmam be Kürt Kızı

Ah Gülistan ah...

Ah benim dertli yoldaşım...
Ah benim bedava arkadaşım...
Böylesine yaşamak o kadar pahalı ki
Boş ver be Kürt Kızı...

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gölmek İstiyorum

Kurtulmak kasvetinden...
Nice sabahların beraberinde getirdiği gecelerin.
Uçmak cıvıltılarla,kanat takıp,
Gökyüzüne doğru...
Katılmak denizlerin mavisine,gökyüzünün derinliğine,
Hiç sönmemek...
Kardeşlik türküleri arasında,
Dolaşmak yağmurları...
Baharlarda...

Bir tekne olmak okyanusta...
Çalkalanmak,
Ay ile beraber...
Nehirlere karışmak alabalıklarla beraber...
Buharlaşıp yükselmek gökyüzüne doğru...
Sonra yağmur olup damlamak toprağa,
Sessizce...
Ardından getirmek gökkuşuğını...
Aydınlatmak yeryüzünü binbir çeşit renklerle
Renkleri sevmek,
Denizi sevmek,
Toprağı sevmek...
Filizlenmek gökyüzüne doğru,
Bulutlara erişmek,bulutları sevmek...

Ağladığı zaman karanlıklar dipsiz kuyularda,
Gölmek hafifliğine yaşamın...
Ama,
Asla nefret etmemek karanlıklardan...
Haykırmak tüm güçle zemheriye "GEL" diye...
Baharın ılık rüzgarlarına binip,
Dolaşmak evreni,işık olup parladığın zamanlarda...

Yeşile dönmek...
İşitmek doğanın bir milyonuncu senfonisini...
Yeni türküler öğretmek ona...
Barışı anlatan,
En acılı anlarda...
Gölmeyi anlatan türküler...

Sarmak dünyayı yeryüzünden gökyüzüne...
İşık tutmak karanlık doğan sabahlara...
Batan geceleri,
Tutup kolundan,çekmek sabahlara doğru...

Gölmek...
Kardeşlik türküleri arasında,
Gölmek istiyorum...

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gülüm

Gene sendin düşümdeki
Başka biri olmaz gülüm
Feryad idin yaşımdaki
Derdim gayrı dolmaz gülüm

Getir dedim ben öreyim
Ağır gelir kader ağı
Uyandım ki ne göreyim
Geçivermiş gençlik çağı

(ayhan-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Gün Aşırı

Bir sevdaya aldandım ki ezelden
Gönüllerden topraklara karıştım
Kini nefreti bağladım tez elden
Hem iyiyle hem kötüyle barıştım

Durmaksızın geceleri saydım ben
Yıldız olup Merih'lerden kaydım ben
Nehirdim ben, dereydim ben, çaydım ben
Işık olup güneş ile yarıştım

Gün aşırı bulutlardan dökülüp
Tohum olup karalara ekilip
Yapraklarla sonbahara takılıp
Yunuslara Rûmilere eriştim

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Güneşin Doğduğu Yer

Seni seviyorum güneşin doğduğu yer
Berdel olur rüyalarım seyrin uğruna
Ket vururum yerçekimine dünyanın, üzerinde gözkapaklarımın

Destur beklerim fizyolojiden, destekçimdir psikoloji...
Yengeçler şâhid ritmine heyecânımın
Nefsimse, şehîd bitimine
Islaktır sabahlar, yanar gibi çöl gecesi korkusunda
Baskınından bir Bedevî sürüsünün
Baskınından bir çöl gecesi korkusunun

Gerilim sıfır, akım sıfır, fer yok gözlerimde
Baksa da parlamaz, parlarsa da sen göremezsün
Kulaklarım, tan ağaran kale zincirleri şakırtısıyla beydebâ
Dilimde asit yağmurlarının tadı
Gökyüzü kızıl, gün perşembe

Seni seviyorum güneşin doğduğu yer
Seni seviyorum
Ve seviyorum boşvermişliğini
Saçlarımla dokunan halata dokunmadan
Bilmeden üzerime kaç asrın devrildiğini
Ve sevmeden battığın yeri
Batmak istedim senin gibi
Boşvermiş...

Çanak çarkı germek bileklerime
Halatlara inat
Yüz çevirirken galaksi eksenine dokuz cepheden
Ve her cephede devrilirken kuru kan hendeklerine
Ve de ıslanırken yağmurlarda 'ceh' gibi
Başak verememek koyduğu hâlde
Koyduğu hâlde sana dokunamamak

Seni seviyorum güneşin doğduğu yer
Anam kadar...

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hakk'ı Sev

Ölümün adına soğuk su dedim
Boşalttım ırmağa yürüdü gitti
Bu muydu acaba doğrusu dedim
Söyleye söyleye doğru da bitti

Kazayla doğmuşum kazada öldüm
Her yolun sonuna ben miyim çukur
Ne hayırsız çıktım ne kuru döldüm
Beterden beter var buna da şükür

Yüzüme gülene kaş çatar oldum
Bu halim beni de tedirgin etti
Doluca kaldırıp boş atar oldum
Yalnız sana değil bana da yetti

Tavşan dağa küser dağ beştaş oynar
Dağda taş eksilmez gönülde keder
Şözler eylem yapar kaş-göz-baş oynar
İnsan ne ederse kendine eder

Gözümde yaş değil ışık var gayrı
Bir zaman ağlatan derdine yansın
Gem vuran sazıma diyardan ayrı
Kaybolan mızrabı bana dayansın

Bir uçsuz ummanda salmışım gibi
Yüzdüm çılgınlarca nehr'olup azdım
Tunç köklü ağaca dalmışım gibi
Yaprağa adımla "Hakk'ı Sev" yazdım

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hakk'ın Takdiri

Sesinden uzağım nefesinden men
Aklımı çığlıklar alıp geçiyor
Dönmüyor yalanın tesine dümen
Gözlerin bakmıyor benden kaçıyor

Akşamlar, akşamlar, ne de karanlık
Görmüyor hiç birşey zavallı gözüm
Hissetsem elini yalnız bir anlık
O vakit ağlardı sazımla sözüm

Bir türlü uykudan nasip almadım
Yanmadım yıllarca hiç böylesine
Hiç sevdâ çekmedim, yalnız kalmadım
Hiç şiir yazmadım ben öylesine

Pâdişah olsa da sefil olsa da
Bir karış toprağa girer her diri
Her günüm ah ile, dertle dolsa da
Bu imiş demek ki Hakk'ın takdiri

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Halil ile Handan

Handan'ın aşk eşiğinde
Kırkbin fidan dikti Halil
Yavrusunun beşiğinde
Ne ağıtlar yaktı Halil

Kalbi eridi duyanın
Zehiriyle bir çıyanın
Handan'ına göz koyanın
Ciğerini söktü Halil

İnip attan kaldı yaya
İçin çekti bakıp suya
Handan'ım yeşerir diye
Tohum tohum ekti Halil

Handan yağdı, Handan doldu
Handan düştü, Handan soldu
Halil de bir Handan oldu
Handan gibi aktı Halil

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Halil ile Handan (Ey Gözyaşım)

Ey gözyaşım...
Ak akabildiğin kadar...
Ama...
Eğer anlatacaksan sorduklarında,
Halil'in sevdâsını...
Handan'ın gözyaşlarında boğulan...

Hani kaçmıştı ya Handan,
Bir arsızın zulümâtından,
dağlara...

Bir arsızın,
Halil'in yokluğunu fırsat bilip,
göz koyan Handan'ın saflığına...
ve hiç ağlamamış bugüne kadar,
sevmemiş...
bir arsızın zulümâtından...
O gün hiç bu kadar yakmamıştı güneş,
Ve batmamıştı eline kayalar,
bu kadar sert...
Dağlar bilir arsızdı o gün...

Ardından gelen saflık düşmanına mı,
Eline ayağına batan taşların acısına mı,
Bağrından ayırmadığı Yusuf'unun feryâdına mı,
Yoksa Halil'in gümânına mı,
Neye yansındı Handan?

Eve vardı Halil...
Handan'sız,
Yusuf'suz,
Boş eve vardı Halil...
Ciğeri Yandı Halil'in...
Zîrâ,
Bugüne dek ondan önce Hiç çıkmamıştı Handan...
Ciğeri yandı Halil'in...
Zîrâ,
Bir zâlimi koşarken görmüştü dağlara doğru...
Kovalar gibi bir mazlumu...
Sol tarafına koyarak elini,
koşarak peşine düştü Halil...
Koşuyor Halil...
Koşuyor zâlim...
Ve koşuyor Handan...

İşte bir çukur!
Ne de derin Yâ Hayy!
Vay anam vay!

Etrafından dolaşsa zaman,
Üzerinden atlasa can kaybı...
Ne de derin Yâ Hayy!
Vay anam vay!
Önce can...
Önce can, dedi Handan...
Önce Yusuf'u atmalıydı çukurun üzerinden...
Sonra kendini...
Öyle mi yapmalıydı?
Ne yapmalıydı?
Evet yapmalıydı!

Attı minik Yusuf'u Handan...
Önce yavaş yavaş sesi,
Sonra birden nefesi,
kesildi Yusuf'un...
Kahrolsun dedi, Handan!
Kahrolsun!
Oğlumu çukura düşürten şehvet,
Kahrolsun dedi, Handan!
Kahrolsun!
Bizi bu hâle düşüren arsız, Yâ Rabbî...

Yankılandı bedduâları Handan'ın, tüm dağlarda...
Ama...
Boş döndüler geri...
Getiremediler minik Yusuf'u...

Sus Yusuf sus...
Ağlama...
Oraya da uğrar elbet,
Adaşının düştüğü yere uğrayan,
şen kervan...

Koşuyordu Handan...
'İrzimi kurtarıp, geri dönerim oğlumu almaya' diyordu...
İnşaallah...
Koşuyordu Handan,
koşabildiği kadar...

Ve çöktü zâlim bir taşın dibinde,
yüreğini tutarak...
Belli ki dağlar, zâlime de arsızdı...

Koşuyordu Handan,
bilmeden öldüğünü,

peşindeki zâlimin,
tutarak kalbini,
acı içinde...

Koşuyordu Handan,
geri alabilmek için Yusuf'unu,
ezberleyerek geçtiği yerleri...

Koşuyordu Handan,
bilmeden yola düştüğünü Halil'in,
duyarak Handan'ın yokluğunu,
tutarak kalbini,
acı içinde...

Koşuyordu Handan,
elleri parçalanmış,
tutunarak taşlara...

Ve çöktü Halil aynı taşın dibinde,
yüreğini tutarak...
Belli ki dağlar, Halil'e de arsızdı...

...

Halil, eli durmuş yüreğinde...
Yusuf, bedeni dağın kurağında...

Ve hâlâ koşuyor Handan...
Bırakarak ardında,
koca bir 'HALİL ile HANDAN' destanı...

(istanbul-10.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Halsızım

Dolaştım bütün cihanın dağlarını, illerini
Güç kalmadı döndürmeye Hakka nefsin dillerini
Gönder ebâbillerini
Gönder ebâbillerini
Gönder ebâbillerini

Yâ Rabb, halsızım

...

Tercih edip âhirete mallarını pullarını
İpeklere bezenince hor görürler çullarını
İslah eyle kullarını
İslah eyle kullarını
İslah eyle kullarını

Yâ Rabb, halsızım

...

Yürekleri korku salar, küfre mızrak atmaz olur
Boyun eğer zulümlere, kaşlarını çatmaz olur
Ayaklarım tutmaz olur
Ayaklarım tutmaz olur
Ayaklarım tutmaz olur

Yâ Rabb, halsızım

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hani

Hani,görsem diyorum önümü
Görsem ya
Bakmasam ardıma
Gerekmeksizin
Hissetmesem arkamdan ıslık çalan solukları
Hani,görsem diyorum önümü
Açmadan gözlerimi

Yaşlansam beyazdan nasibini almamış bulutlara
Yağsam çılgınlar gibi
Kıpkırmızı ovalara
Kan kokulu
Sellerden geçsem,fırtınada bulsam kendimi

Hani,görsem diyorum önümü
Ardımdayken sen

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hasta Çağ

Bir çağdan çıkıyor Adem'in soyu
Ardına bakmaktan, yola bakmıyor
Kulağı kul etmiş, boynuzun boyu
Ayıbın öğretmeye şapka takmıyor

Ağlardı peygamber duysa, kahırdan
Uyuştuk 'çağdaşlık' denen zehirden
Bir zaman çağlayıp coşan nehirden
Kurumuş yataklar, katre akıyor

Aldanmış insanlık fâni tapuya
Sığınmış bir çatı bir de kapıya
Çağlardır yükselen aziz yapıya
Bugün bir müslüman, çivi çakmıyor

Yerinde, ümmetin bâtil neşesi
Eksilmez elinden şerbet şişesi
Buz tutmuş, kalplerin herbir köşesi
Ayhan'ım ölsem de yürek yakmıyor

(istanbul-23.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hepsi Bu mu?

Çilelerim bitmez iken...
Koca ömür yetmez iken...
Dilim tek laf etmez iken...
Sarfettiğin sözler bu mu?

Kara bilmez ak güleçtim...
Siper sanıp seni seçtim...
Nice dağlar delip geçtim...
Katettiğin düzler bu mu?

Cenab-Hak verir aşım...
Enaz dört katındır yaşım...
Suyum kandır katık taşım...
Aş ettiğin közler bu mu?

Üveyikler konar dala...
Bazı göğdür bazı ala...
Öldüm öksüz kala kala...
Terkettiğin özler bu mu?

Artık ölmem sana nankör...
Kefeni sen kendine ör...
AYHAN olduktan sonra kör...
Bahsettiğin gözler bu mu?

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Her Günü Kutlu Olsun (Anama)

(Anama, her anneler gününde...)

Kimin ömrüne yanam
Kiminle ömre kanam
Bugün bidâitse anam
Her günü kutlu olsun

(adana-1998)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hey Hât

Hey hât yönüm sana doğru
Dönmem gelse binbir çağrı
Açtım, gel de vur şu bağı
Kalpte imânî bir ağrı
Hey hât yönüm sana doğru

Güneşimsin asra dolan
Etrafımda binbir yalan
Mutlak şerri eyle talan
Kalpte ışığındır kalan
Güneşimsin asra dolan

Benden doldu taşı derdim
Kâr etmiyor binbir yardım
Kurumuş bir dildir ardım
Kalpte sıcakını sardım
Benden doldu taşı derdim

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hocam

Uzaktı tevhîde tüm amaçlarım
Harâptı duvarım ve ağaçlarım
Kirinden pasından solan saçlarım
Belik belik oldu, örüldü hocam

Eğriydi düz gibi görünen yolum
Şaşmıştı eskiden sağım ve solum
Kur'an'ın ipinde gevşeyen kolum
Emrinle bir başka gerildi hocam

Üzüldün hâlime, üzgünüm diye
Dinledin bin defâ, sormadın niye
Geceler ân oldu, yıllar sâniye
Sen değil, geceler yoruldu hocam

Çarpmıştım şeytanın güçlü bendine
Çevirdin yönümü Hakk'ın indine
Su döktün, toprağım geldi kendine
Dün solan gül bugün dirildi hocam

Tevhîdin özüdür dirâyet dedin
İslâm'a etmeli sirâyet dedin
Yol biter, gelirse nihâyet dedin
Hasretle türâba girildi hocam

Gerçeği öğrendim senin yanında
Aklandı vicdânım Hakk'ın önünde
Tek namaz kıldığım yıllar sonunda
Secdeye birlikte varıldı hocam

İsminde duyarım selâmetliği
Gözünde görürüm imâmetliği
Ben serden görmedim bu ümmetliği
Seninle birliğe erildi hocam

AYHAN'dır bu sözü getiren dile
Söylüyor tüm hâlis hisleri ile
Bu sözler nefesine fazlaysa bile
Kaleme gönlümce verildi hocam

(istanbul-09.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hücre

Ruh çamura saplanır, bahçede cismin yürür
Kimi volta atarken kimi yatakta çürür
Hiç kalkmayacak gibi gözüne perde iner
Ne kahkahan durulur ne de gözyaşın diner

En yüce dağlar bile zor görünür dumanda
Heybetlik ne demektir, o da yiter zamanda
Unutursun saymayı, bilmezsin kaçtı şafak
Sonun ya dört duvardır ya da bir karış toprak

Aklına gelir gibi olur eski sevdiğin
Şimdi ölüm evlilik, her cenaze bir düğün
Yakınlar uzak olur, uzaklar ulaşılmaz
Bu dağ vuslat dağıdır, istesen de aşılmaz

Ne kızgınlık ne nefret ne de bir kin duyarsın
Mutsuzluğu sessizce yüreğine koyarsın
Gözkapağın aralık, baygındır bakışların
Yazların fırtınalı, güneşlidir kışların

Bakmaz olur gözlerin kapıdan girenlere
Kulağın tepki vermez bağıran sirenlere
Adımların yavaşlar kımıldamaz kolların
Yönler belirsizleşir, sağa benzer solların

Bir şarkı mırıldanıp, bir ıslık çalmayalı
Ne kadar uzun olmuş düşün kurup dalmayalı
Kazma kürek tutmayan ellerin yumuşamış
Yalnız özgürlük değil, güç de seni boşamış

Gözlerinin ferinde ne bir umut çizgisi
Ne de kalbinde kalmış sevdanın belirtisi
Kadın, erkek, yaşlı, genç, hepsi birdir gözünde
İnsan değildir insan, sevgi yoksa özünde

Ey umutsuz kardeşim, ey azap duyan beden
Hakktan umut kesilmez, böyle söylüyor giden
Kapansa da kapılar, açılır bir pencere
Zaman gelir yıkılır, çürüdüğün bu hücre

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hücre 2

Hücre dolu, hücre boş
Orda güneş bile loş

Hücre gerçek, hücre yok
Karnın hem aç hem de tok

Hücre çöplük, hücre köşk
Birgün kindir, birgün aşk

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Hünkârım

Kelleyi uçuran sürç-ü lisândır
Kışın diğêr adı küfr-ü nisândır
Bekleme mucize benden hünkârım
En nihayetinde bu bir insandır

Dilimin ölçüsü ne mal ne para
Tertemiz benliğim düşmez inkâra
İnfaza bahane dersen hünkârım
İşte bir sükûnet, işte bir yara

Yurmaya boynumu devir önüne
Öyle bir öldür ki, ün kat ününe
Atinin rengini bilsen hünkârım
Dönüp de bakmazdın kirli dününe

Ayhan Yavuz Açığöz

Islak Doğdum

Aklım bastı ana dedim
Anam öldü öksüz kaldım
Gönlüm aşktan yana dedim
Aşıklardan nasip aldım

Dilim dönmez gayrı söze
Ayak bastım hain düze
Umman aşım yüze yüze
Sevda denizine daldım

Su istedim ağı verdi
Hak deyince göğe erdi
Bazen sevip bazen yerdi
Gururumdan ödün saldım

Hal hatrımı sormadılar
Gelmeye can yormadılar
Muradımı görmediler
Gönüllerden murat çaldım

Yaşım erdi büyük oldum
Yaprak döktüm dertle soldum
Yağmur yağdı katre doldum
Islak doğdum ıslak kaldım

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ismarlama Şiir Olmaz

(Lisede kendisi için şiir yazmamı isteyen bir kıza yazmıştım. Üzölmüştür herhalde...)

Ismarlama şiir olmaz
Sevinç ister, elem ister
Bakmak ile kağıt dolmaz
Kan yazılı kalem ister

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

İbret

Titriyorken ellerim körelmekte kalemim
Üç beş satır yazmakla tükenir mi elemim
Yüreğimde biriken yaşlar gözümde akar
Kör olursa gözlerim döner özümde akar

Hücremin duvarında yazan çılgın satırlar
Başım önde gezdiğim harbi hatırlatırlar
İdamlık bir mahkumun yüzündeki ifade
Önce yürek dağlarken geçiyor alelâde

Bağırıyor gardiyan "Geldi ölüm saatin"
Geçmiş sizlere ömür ziyaretçindir atın
Korku dolu her yanım gözlerim kan çanağı
Ruhumun Azrail'den yok başka dayanağı

Ne de kolay söyledi o can alan sözleri
Kelepçelerken beni parıldadı gözleri
"Hele dur bir soluklan hazır değilim" dedim
Ya o kahkaha attı ya ben kafayı yedim

Ayağımdan kolumdan sarkar zincirler yere
Dönüp baktım hücreme ağladım son bir kere
Yaştan kızaran gözüm duvarlara takıldı
Benden kalan bir şiir, birkaç kara çakıldı

Yolcu yolunda gerek korku fayda sağlamaz
Boynum kıldan incedir kendi düşen ağlamaz
Başım dimdik yürüdüm upuzun koridorda
"Dik geldi dik gidiyor" yazıyordu raporda

Yalın ayak yürürken gözüm daldı bir ara
Zaman geldi geçiyor kapanır mı bu yara
Tiz bir haykırma ile açılırken sürgüler
Hücredeki başıboş günlerimi sorgular

Biraz düşündüm önce neden geldim buraya
Harcadığım emekler gitmiş miydi araya
Şilkindim kuvvetlice, birden titredi içim
Üşümek değildi bu, belki yanmak bir biçim

Sanki ben bir fareyim mahpus koca bir kapan
Cellat işaret etti "İşte şu senin sehpan"
Ben sehpanın yanında çevremde kalabalık
Bir kuş daha uçuyor, herkese verin salık

Cellat bana dönerek son isteğimi sordu
Neden bilmem beynime ölüm korkusu vurdu
Bana bakarak dedi "Suçundan pişman mısın? "
Gülerek cevap verdim "Derdime derman mısın? "

(mersin-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İçim Götürmez Oldu

Ayrılıktan ölüm anlaşılınca
Özden çıkıp söze yanaşılınca
Aşk ne demek, akla danışılınca
Sevdâları içim götürmez oldu

Hafif geldi, ekmeğime taş koydum
Yetmez dedim, bir de kanlı aş koydum
Yarım kalmış bir şiire baş koydum
Parmaklarım yazıp bitirmez oldu

Örnek aldım akıncıyı deliyi
Sonra dönüp ad verdim musalliyi
Dâvet ettim Hacı Bektaş Veli'yi
Mescidime varıp oturmaz oldu

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İdâm

Bir zaman en büyük arzumdu gülmek
Şimdiyse boynumda dört büyük ilmek

Gözden yaş sızıyor, dilim dönmüyor
Hayat yok, şerit yok, filim dönmüyor

Arkamda yüzlerce bekler zebâni
Kaçmak mı, böyle bir hâlde mi yani

Kolumda ateşten bir demir bilek
Sorsalar ağlardım, nedir son dilek

Vücûdum kendini hissetmez oldu
Bildim ki, sırdaşım nergis de soldu

L harfi çınardan, O harfi yünden
Hey hât, ihânete uğradım dünden

Üçyüzkırk şaşkın göz bakar gözüme
Soğuk bir uyuşma indi dizime

Ağlasam korkağım, gülsem deliyim
Ne yapsam acaba, nerden bileyim

'Üçyüzkırk eksi bir' nerdesin anam!
Sen tutuştur beni, seninle yanam

Ellerim buz tuttu, kalbim çıldırdı
Bir adam, ahbersiz duâ kıldırdı

Yüreğim acıyor, sesim kesildi
Bu hâlde kimbilir kaç gül asıldı?

Amaç itirafsa, işte itiraf
Sevmedim ölmeyi, korku her taraf

...

Tüm gözler âniden doldular nemle
Celladım gülerek; 'Düşün iskemle! '

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İki Büyükmüş Birden

Gözlerimden dökülen, son damlaları aşkın
Nice damlalar döktüm, iki seneyi aşkın

Önceleri ben için, açmamış taze güldü
Ben açmamış dedikçe, elâlem bana güldü

Çırpınırken çâresiz, yakalandım bir ağla
Bu dert seni de yakar, hemşerim sen de ağla

Dedim; 'Ayhan, hayırdır, ne oldu sana birden'
Cevap verdi sessizce; 'iki büyükmüş birden'

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İlmekte Sallanan Çocuk

Açınca gözümü gördüm bir perde
Nerde para ve mal, sonsuzluk nerde
Servetim sandığım onca güzel şey
Bir avuç toprakmış yattığım yerde

Güneşten yoksunum, soldum derdimden
Duruldum ansızın, öldüm derdimden
Bazı gün ağladım sabaha kadar
Bazı gün çıldırıp, güldüm derdimden

Ey boynu ilmekte sallanan çocuk
En soğuk mevsimde dallanan çocuk
Nerdeler seni bu hâle itenler
Ateşin bağına yollanan çocuk

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İslâmın Tortusuyuz

Dilimiz Hakk dese de
İslâm'ın tortusuyuz
Gönül aşk eylese de
İslâm'ın tortusuyuz

Soyumuz seyyid değil
Sözümüz ahid değil
Bizler mücâhid değil
İslâm'ın tortusuyuz

Biri Lût biri hünkâr
Kimi dul kimi bekâr
İşte hâller âşikâr
İslâm'ın tortusuyuz

Nûr ile yağın yüzler
Nice ovalar düzler
Nasır tutsa da dizler
İslâm'ın tortusuyuz

Hakk'tan gelir merhamed
El açıp bekler ümmed
Hâle bak Yâ Muhammed
İslâm'ın tortusuyuz

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

İstanbul Kokulum

Ağla sevdiğim...

Göz pınarların hiç bu kadar çaresiz değildi belki.

Ve sen hiç böylesine kederle bakmadın bu şehre, daha önce.

Üzülme!

O ay gibi parlak göz bebeklerini titreten,
sımsıcak bakışlarını, Kız Kulesine zincirleyen,
islatan, meltem soğuşunda pembeleşen yanaklarını,
dudağının kenarından geçip, yer çekimi istikametinde süzülen...

tertemiz damlalar,

alelade bir yerin zeminine değil,
İstanbul'a düşüyor!

Her gün, bir gün öncesinden daha güzel,
Ve daha masumdun her ağladığında, gülen güllerden...

Biliyorum, sen de sevdalıydın benim gibi,

sen de çay içerdin Küçük Ayasofya'da pazar ikindileri...

sen de binerdin Üsküdar vapuruna, seyretmek için martıları, akşam üzeri...

sen de erken kalkardın sabahları simit kokusuna...

sen de yürürdün Beyoğlu'nda, bir aşağı bir yukarı, öylesine...

Biliyorum, sen de sevdalıydın benim gibi,

İstanbul'a...

Dökülürdü kirpiklerinden Çamlıca Akşamının kızıl güneşi...

Sessizliğinde boğardı, gündüz keşmekeşinin son kalıntılarını...

Böyle bir akşamın ardından, vururken avuçlarıma Eyüp Sultan sabahının ilk ışıkları,
Uç şey için yakarmıştım Allah'a;

cennet bahçesi,
İstanbul kokusu,
ve sen...

Şimdi ise senin yokluğuna ağlar, kimsesiz güvercinler...

Alışamadım gidişine inan!

Yine de kesmedim umudumu, ne cennetten ne İstanbul'dan...

Artık sen yoksun ama...

Beni teselli eden İstanbul var.

bir de Haliç yakamozunda asılı kalan gülümsemen...

Ben seninle yaşadım bu şehri, şimdiye kadar,

Ve bir gün bırakırsam, sensiz yaşamayı da,

gene bu şehirde bırakırım.

İstanbul kokulum...

'Ne zaman ki vuslatlar, bu şehirde dem bulur

O an her mevsim bahar, her yer İstanbul olur'

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kalbim İmza Taşımaz Oldu

Yalnız anlarımda söylenen
Her türkünün boğulurum sessizliğinde
Sarılır dört yanım sessizliğin nefesiyle
Bir yaşam dökülür gözlerimden
Sessizce
Gecenin sisi var üzerimde
Gözlerim gözlerinde
Yoksa bu düşün mü söyle
Bugüne dek
Onarılmaz dostlukların türküsünden dökülen notlarca
Yoruldu bağlamam
Kalbim imza taşımaz oldu

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kalmadı

Yüzüme sürmeye nur dedim sana
Verdin ama gayrı yüzüm kalmadı
Yolundan çıkarsam vur dedim sana
Her yanım eğildi,düzüm kalmadı

Gönülsüz duada dil dönmez olur
Satılan namusa ar denmez olur
Kansızın ardından ah dinmez olur
Düğüm düğüm oldum,çözüm kalmadı

Haddimden dışarı isyan eylemek
Nefsime hapsölüp kötü söylemek
Nimeti hor görüp yayla yaylamak
Talan oldu bağım,üzüm kalmadı

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kalp İdrâki

Kalp ile görülen, görülmez gözle
Varılmaz vuslata bir kuru sözle
Ayhan'ım farklıdır koyun çobandan
Kaval kimde ise sen onu izle

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kan Kokuyor Yeryüzü

Kan kokuyor yeryüzü
Anaların kanlı kucaklarına yaslanmış, kanlı soğuk başlar
Ve yana düşen minicik kanlı avuçlardan taşmış, kanlı soğuk taşlar
Ezilen gurur değil, yürek
Bu kanlı yüreğe kanlı bir çare gerek
Kanlı tapınak duvarlarından yükselen kanlı çığlıklar
Yeryüzünü kana boğuyor
Ve yeryüzü kan kokuyor

Azrail'in işi çok
O da ağlıyor ama ona da çare yok
Yürekler üç parça; acı, öfke ve sefâlet
İhânet Yâ Rabb, ihânet
Babalar oğullarına mezartaşı yaptırmasın
Gelin etsin gene analar kızlarını
Duvaklar kanlanmasın
Kanlanıp da bacımın öldüğü anlanmasın
Bir imtihan bu, zor bir imtihan
Dayan bacım sabır ile, sabır ile dayan
Allah yeryüzünü kanla övüyor
Ve yeryüzü kan kokuyor

Can çekişiyor delikanlım, ağzında direniş türküsü
Dağılıyor bacım kemik kemik, zulmün üstüne
'Fe inne meâl usri yusran, inne meâl usri yusra...'
Bil ki bu kan mühür vurur asra
Başlar kucaktan düşüyor kızıl toprağa
Üşüyor cansız bedenler, büyümüş gözbebekleri
Üç tekbir, bir şehâdet
Yüreklerden caddelere kızıl kanlar akıyor
Ve yeryüzü kan kokuyor...

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kan Revan

Yüreğimde bir boşluk
Dolmuş içine havan
Başucumda sarhoşluk
Yavan güzelim yavan
Yatıyorum kan revan

Çekiliyor damarım
Kurudu göz pınarım
Hâlâ ona yanarım
Yok altımda bir savan
Yatıyorum kan revan

Yürümeye derman yok
Solumaya ferman yok
Toprak, güneş, harman yok
Çöktü üstüme tavan
Yatıyorum kan revan

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kandırma Beni

Kâğıda maviden umman eyledim
Bir uçtan bir uca bir yürek çizdi
Yumruğum göğsüme amman eyledim
Neden bilmem bir avuç gözyaşı sızdı

Bir yanda hakikat bir yanda zâhir
Hangi yöne dönsem karanlıktayım
Ardımda geçmişim önümde zâhir
Gerisin geride yarenlikteyim

Şaşırdım ben miyim bu hâle varan
Hey yavrum hey! dedimi neydin ne oldun
Sâbiyken ar yedin, onmadı yaran
Halbu ki bir zaman arsıza yoldun

Ağladım, birtek söz çıkmadı benden
Demek ki dilsiz de yaşanır imiş
Yaktı ateş hâlâ bıkmadı benden
Yıllarca intikam kuşanır imiş

Umudum dağlarda, dağlar gök gibi
Doruktan sel ile indirme beni
Ayhan'da acılar saçak kök gibi
Yeşermez değil mi, kandırma beni

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Karanlığın Pençesinde

Kapattım aydınlığa bakan tüm pencerelerimi
Kaldım karanlıklarda
Kafesteki güvercinime kurşun sıktım
Dağıttım kafasını, ayırdım gövdesinden
Hiç uçmamacasına
Düştüm pençesine aldanılmışlığın
Hiç kaçmamacasına
Kahrettim usta melodilerine aşıkların
Yosun tutmuş serenatlarda
Yüz çevirdim gülen yüzlere
İslandım sahte haykırışlarda
Ben hiç utanmadım
Aydınlığa kapalı pencerelerimden

Bir damın üzerinden havalanan
Mavi kuşa baktım
Kör oldu gözlerim
Bırakın uçmayı bulutlarda
Yoktum varken yeryüzü
Yalnızca öldüğümde vardım ben
Yaşatmadılar gülüm mutlu kabukta
Yakmadan ıslattılar gözlerimi
Hiç bakmadan arkalarına
Gittiler aydınlıklara
Kapatıp açık pencerelerimi

Karanlıklarda kaldım
Ölmeden

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Karar Verdim

Karar verdim...
Ölmeye.
Ayrılmadan kabuğumdan,dalımda,yeşilken...
Solmaya karar verdim.
Süzdüm yalnızlığımı dünyanın deliklerinden,
Olduğu gibi geri döndü bana.
Ve ben...
Hala yalnızım.
Karar verdim...
Böyle yaşamaya.

Korkmaya karar vermektense...
Ürkmeye karar verdim.
Ürkülmeyecek zamanlarda,
Susmaya karar verdim...
Bakmamaya karar verdim...
İşitmemeye,hissetmemeye...
Velhasıl,
Ölmeye karar verdim...
Ayrılmadan kabuğumdan,dalımda,yeşilken.

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kardeşim

Cananını yolda bekle
Gelmeyince gül kardeşim
Feryadına feryat ekle
Ağlamadan öl kardeşim

Dün bugündür, bugün yarın
Günü günde bul kardeşim
Önemi yok yoğun varın
Olmayınca kul kardeşim

Yurda hasret bağlayınca
Düşmanındır yol kardeşim
İnan bana ağlayınca
Özün sana el kardeşim

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Katre'm

Ashab-ı Kiram'dan feyz alır oldum
Yıllarca çoğalıp azalır oldum

Yüzüme bakınca Göktuğ ağlarım
Kurursa gözyaşıım,gözüm dağlarım

Kimse bilmez beni suskunum neden
Konuşsak da burda kalır her beden

Ruhumun sahibi Allah Teâlâ
Gel dese gelirim,sormam pek âlâ

Bir günüm geçerse ondan bihaber
Yalnızım cihanla olsam beraber

Sendedir mecalim,sendedir derdim
Ey Katre'm bugüne seninle erdim

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kavuşmak İstiyorum

Kavuşmak istiyorum
Dem vurmak sabahın ilk ışıklarına, gecenin karamsarlığından
Ağlamak istiyorum
Ağladığı için gökyüzü

Ağladığı zaman minik bir yürecik hıçkırıklarla
Şikâyet ettiği zaman sabahı geceye, berduşun biri
Bazen döndüğü zaman sözünden bahar
Bazen dönmediği zaman su değirmeninin çarkı
Nazife Kız süt vermediği bazen
Bazen de can sıkıntısından

Ağlamak istiyorum
Ağladığı için gökyüzü
Kavuşmak istiyorum sabahın ilk ışıklarına
Dem vurmak için gecedem

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kaybettim Benliğimi

Kaybettim benliğimi
Hükümsüzdür...
Zira kim ne yapsın beni
Ben bana sahip olamadıktan sonra
Elâlem nasıl baş etsin?

Ben gene tekrar ederim durmaksızın
Hergün gazetelerde ilânımı okur
Her frekanstan duyarsınız anonsumu

'Kaybettim benliğimi
hükümsüzdür...'

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kayıp Yıldızlar

Sayamadım göklerdeki yıldızı
Bir biri üstüne kayan kayana
O an indi yüreğime bir sızı
Aşkolsun aşk ile yıldız sayana

Yıldızlar nereye gidiyor kayıp
Gözlerim başıboş, yüreğim seyip
Haklıydı belki de küsenler deyip
Küsmedim, gönlüme gönül koyana

Bülbülün türküsü gülde gizlidir
Her gülün özünde özlem özlüdür
Kalplerin lisânı dilden hızlıdır
Bilinmez gittiği, yar hangi yana

Ayhan'ım, her mevsim yola bakılır
Beklersin, gözüne sevdâ takılır
Beynine hergün bir çivi çakılır
Olur ki rüyâdan bir gün uyana

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kaza (Renk Cümbüşü)

Dalgındım. Sevilmediğimi düşünüyordum kimsece. Direksiyon, vites kolu, cam silecekleri... Neden ben de öylesine bir eşya değildim sanki? Yaşamak zor, çok zor geliyordu artık. Eh, yaşım da müsâitti yummaya gözlerimi. Sevilmiyordum, sevelemiyordum bir türlü. Ama biliyordum ki, ters giden her şey benim yüzümdendi. "Kopardığım çiçekler ellerimin, küstürdüğüm insanlar dillerimin eseriydi." Yollar kavisli, yollar bozuk... Araba kullanmaktan nefret ediyordum. Hem de bu hâlde... Sevilmeden ve sevmeden, nereye, hangi sınırın hangi kapısına kadar gidebilirdim ki? Böylesine dalgın, böylesine üzgün ilerlerken, onu gördüm. O... Önce masmavi bir çift göz, sonra da altın gibi, iki belik, örülü saçlar... Eller minicik, eller tabak tutuyor... Ve o küçücük, kıpkırmızı dudakları açılıp kapanırken, içinde gene onlar kadar küçük ve kırmızı dilini görebiliyordum. "Üzüm var, incir var, hurma var." Diyordu. Aman Allah'ım! O ne güzel bir renk silsilesi... Masmavi, sapsarı ve kıpkırmızı... Dört veya beş yaşlarında, Rabb'in o güzel eseri, minicik bir köylü kız çocuğuydu o... Aklımda, sevilmediğim hâlâ titreşip dururken, sevmediğim hissi kopuverdi birden. Bu küçük kız çocuğunu seviyor olmalıydım. Ona hayranlıkla öylece bakarken, kulakları sağır eden bir korna sesi ile irkildim. Yanımda birden bire beni sollamaya çalışan koca bir tır belirivermişti. Tırdan kurtulmak için kırılısıca ellerim direksiyonu aniden sağa kırdığında, kör olasınca gözlerim, küçük bir kızın havada iki tur dönüp yolun yanındaki ağaca vurduğunu gördü. Ve fren yaptım. Uzun bir bekleyiş, yuvalarından uğramış gözlerle gördüğüm şeyin rüyâ olması için yakarış ve idrâkten yoksun beynimin çınlamasını dinleyiş... Offf... Yıllar geçti sanki. Evet... Çarpmıştım. Yerde yatan küçük beden, az önce gördüğüm Rabb'imın güzel eseri, minik renk cümbüşüydü. Minicik ellerinde tuttuğu tabak fırlayıp kaybolmuş, tabaktan fırlayan meyveler ise tırın koca tekerlekleri arasında ezilivermişti. Ne yâni, şimdi o küçük kız bundan sonra "Üzüm, incir, hurma" diye bağıramayacak mıydı? Bakamayacak mıydı o masmavi gözleriyle, yakamayacak mıydı büyüdüğü zaman bir yiğidin yüreğini o bakışlarla? O kıpkırmızı minicik dudaklar açılmayacak mıydı yeniden? Offf... Yâ Rabbî... Ne güzel ve ne kötü bir yarım dakika yaşamıştım.

O günden sonra, o minicik renk cümbüşü, o dünyalar güzeli minik kız yaşamımın her gecesinde var oldu. Sarı saçları kırmızı, kırmızı dudakları mor ve mavi gözleri beyazdı. Ve küskün bakıyordu her gece, sanki, "Ben daha küçücüküm ama" der gibi... O hâliyle bile güzeldi. Belki bana sapık diyeceksiniz ama, onu ölüm bile çirkinleştirememişti. Belki bu yazı ve bu şiir, kollarım deli gömleğinde geçirdiğim onlarca yıl boyunca sarf ettiğim "tek" mantıklı sözler... Bu gömlekten hiç çıkamamak, kimsesiz kalmak ve en kötüsü sandığım sevilmemek bile, "onun beni affedip affetmediğini bilememek"ten daha acı gelmedi bana.

Söyle ey Rabb'in güzel eseri, söyle ey rengârenk çiçek, söyle ey hayatımda gözlerimin gördüğü en güzel gözlü minik kız... Affettiğini söyle...

...

Ey gözleri masmavi, yolda bekleyen çocuk
Gözlerini görelî, bir şey sezemez oldum
Ey günleri çileyle yıla bağlayan çocuk
Benim de yolum bağlı, gayri gezemez oldum

O masmavi gözlerin neden gene yaş döker
Buğulanmış hâliyle, söyle bakmasın bana
Hıçkırığın kalbime fırtına gibi çöker
Bu ses kâfi, hiç kimse ağıt yakmasın bana

Sana berdel eyledi Rabb'im başka bir canı
Nereden bilirdim ki; o can senin kardeşin
Birden kana boyandı yüzünün öbür yanı
Gözlerin çift olsa da, bil ki yok senin eşin

Serpilirken yollara, incir, hurma ve üzüm
Aklım gitti yerinden, zirâ sende kalmıştı
Yine sana dikildi seni görmeyen gözüm
Dikkatimi yerinden mavilerin çalmıştı

Ne olur bakma öyle, çık artık düşlerimden
Ö masmavi gözlerle, kederli bakma öyle
Ölesiye sıkmaktan, kan sızar dişlerimden
Haydi koş gel yanıma, affettiğini söyle

(namrun-05.08.2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kendi Ağlarım

Ağlarım ağlarım
Yüreğime korku düşer ağlarım
Hiçbir hile bana dokunmaz derken
Vücudumu sardı kendi ağlarım

Bağlarım bağlarım
Günlerimi birbirine bağlarım
Geçti zaman, özleyerek huzuru
Ot bürüdü, viran oldu bağlarım

Çağlarım çağlarım
Korku ile dolup taşıp çağlarım
Sızlar içim bazen sebepsiz yere
Hayâlime gelir eski çağlarım

Dağlarım dağlarım
Hakk demeyen dillerimi dağlarım
Sen geceyi aydınlatan güneşsin
Ben güneşe hasret kalmış dağlarım

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kerbelâ'ya Düşerse

Hüseyin'in gözyaşını tarif et
Pîrim yolun Kerbelâ'ya düşerse
Et ki, gözyaş dökenleri ârif et
Pîrim yolun Kerbelâ'ya düşerse

Şehâdeti al berene as getir
İçi îman dolu altın tas getir
Bir hüzünlü gölge ile yas getir
Pîrim yolun Kerbelâ'ya düşerse

Erenlere Ayhan nûrla doldu de
Saçlarını tutup kökten yoldu de
O da sizin gibi âşık oldu de
Pîrim yolun Kerbelâ'ya düşerse

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kervânî 1

Bir kervan geçiyor eteklerden
Bir savaşın sızıntısı gözlerinde demirlemiş
Bir kervan geçiyor eteklerden
İçinde anam ve ben...

Yorgun yüreklerin acısıyla demlenmiş bir bardak çay
Hasret bırakıyor sehre
Selamsızın biridir diyorlar benim için
Yokmuşçasına haberleri eteklerdeki yorgun yürekleden
Başlardan göğün rengini bilmez
Ve de kirpiklerden sahraya bedel

Babam
Renk cümbüşünün rüzgâr gülünde döndüğü hâl
Babam
Yazın üşümek gibi, çınarın gölgesinde, ter içinde

Bir kervan geçiyor eteklerden
Surlardaki bayraklardan hesap sorarcasına
Gömülürcesine aydınlıklara, tey vururcasına târihe
Çekilircesine sâhillerden
Bir kervan geçiyor eteklerden
Yutarcasına beni

Sabahları aydınlıklardan
Geceleri yüreklerden bîhaber bırakmak
Sövmek sebebini bilmeden
Ya da anlamadan kervanın geçmekte olduğunu

Kervan kervan
Yükü yürekler kadar karanlık
Yüreği geceler kadar sevecen
Yıkılan köprüsü geldiği yöne bakan
Gidişten kesme umudunu
Geçme bu eteklerden
Serlere vur yükünü enginlere inat
Götür anamı, emanet et erenlere
Ben iki kolu destekli bir ucu topraktayım
Bugün yerde yarın serdeyim
Sen götür anamı, bakma yakarışlarına

Kervan kervan
Geçme bu eteklerden
Bekle beni her inkârın kan akan tarafından
Aldırma damarlarıma alışık onlar
Sen götür beni inkârdan uzağa
Sen götür beni
Bu eteklerden

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kervânî 2

Gene islandım
Gene bir bahar daha kayıp gidiverdi avuçlarımdan
Tam da güneşle dost olurken

Gene bir kervan gördüm rûyamda
Gene alıp kaçıyordu beni zerrin ırmak dağları eteklerinden
Tam da kanamışken avuçlarım

Gene anam seslendi bana
Gene gitmem diyordu başımı vermeden başının uğruna
Tam da başımı almışken avuçlarıma

Avuçlarım...
Bir isyan sızar parmaklar arasından
Alır sessizlikleri, gömer istenmeyen dualarla kara cedde
Avuçlarım...
Bir şiir dökülür parmaklar arasından
Alır çığlıkları, boğar kızıl tan ağaran kale zincirleriyle
Avuçlarım...
Sâbit çeker damarlarımdan sevdâmı

Kervan kervan
Vazgeçtim herşeyden, vazgeçtim serden
Anamı da bırak yanımda kalsın
O da görsün dönenceleri
O da bilsin nedir asrın rengi
Yürüsün isyanlar dilde isyan türküleri
Kan tükürsün bayraklar dikildikleri yere
Kervan kervan
Vazgeçtim herşeyden, vazgeçtim serden
Anamı da bırak yanımda kalsın

Bizi bu etekler paklar...

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kervânî 3

Bir ağacta eylediler takılı
Bu etekler ölüm diyor gel Kervan
Avuçlarım çivilerle çakılı
Bu etekler zulüm diyor gel Kervan

Şol dağlardan nefse yardım gelirken
Giderken hâlsizdim, erdim gelirken
Bir dervişe kulak verdim gelirken
Bu etekler elim diyor gel Kervan

Nefis denen kalpsiz bana gem vurdu
Ardımdan çekilip önümde durdu
Zulümkârlar senfonisi yol kurdu
Bu etekler malım diyor gel Kervan

Gül bahçemden derlediler dört odun
Ya ölürsün ya da dersin âbidun
Zemheriye hasret kalır vücûdun
Bu etekler yalım diyor gel Kervan

Kervan Kervan yolun bana darm'ola?
Başım duman, boran, yağmur, karm'ola?
Ağacından nasîp olan narm'ola?
Bu etekler dalım diyor gel Kervan

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kervânî 4

Hasretliğimi yüzüme vurdu gene gökyüzü
Yalnızlığımla alay etti
Güneşi istedim ondan, vermedi
Yayladım geceler diyârına bakmadan ardıma
Anamı bile unutmuşum yalnızlığımda
Hangi yüzle getirirdim ki onu
Hangi hasretliğin vurgusundan göğün rengini unutan yüzümlle
Ben güneşi istedim ondan vermedi
Kanda gezen yıldızların efendisi
Nene gerek dedi

Bir uçurum gördüm mavilerimin ardında
Kızıl toprak kokan
Bir yandan ummana karalar zerkederken
Bir yandan hasret aşıl原因 ada heybetli gözlerime
Kızıl toprak kokan
Bir uçurum gördüm mavilerimin ardında

Ben çehreler ekdim kızıl toprağa
Zâlimlikten münezzeç çehreler
Zebânî kılığında çıkageldiler bir gece vakti
Tohumlarımı erittiler hayâsızlık hormonlarıyla
Gene nefret saçan bakışlar biçtim
Bendim gene bahçevan, ekinleri başa belâ
Onlarsa elleri ceza kesmekten başka bir işe yaramayan
Mutlu son zebânileri

Kervan kervan
Yüreği ellerimde sevdası dillerimde
Merhametin sarar mı gene beni
Gene haykırsam size
Alın beni bu eteklerden diye
Anam yok yanımda bu sefer, babamı hâlâ bilmem

Kervan kervan
Bîkes heybetler dünyasında
Yalnız mıyım gene
İsyân eyler mi bana gene gökyüzü
Güneşi hâlâ esirger mi benden
Kanımda parlarsa da mı yıldızlanan güzelliği
Ölse de mi bedenim aşırı yıldız kaybından

Kervan kervan
Ben gene mi mahrumum
Bu eteklerde

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kızıl Toprak

Mevsimlerden sonbahar
Günlerden Perşembe
Renklerden kızıl toprak rengi
Güneş gene parlak her gece olduğu gibi
Ve ben gene leylâyım

Gene küsmüş Saliha ile Memed birbirlerine
Bak, gene sırt sırtalar
Hiç bilmezlermiş gibi
Barışacakları günün çok yakında olduğunu
Olur öyle şahlanmalar
Eee... Ne de olsa...
Mevsimlerden sonbahar
Renklerden kızıl toprak rengi
Beni hiç sorma...

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kimsin Sen

Kimsin sen?
Ocak mısın, ekmek mısın, nan mısın?

Kimsin sen?
Ömür müsün, saat mısın, an mısın?

Kimsin sen?
Kemik mısın, deri mısın, kan mısın?

Kimsin sen?
Yürek mısın, gönül müsün, can mısın?

Kimsin sen?
Kral mısın, sultan mısın, han mısın?

Kimsin sen?
Onur musun, şeref mısın, şan mısın?

Kimsin sen?
Gece mısın, şafak mısın, tan mısın?
Yoksa aşktan kavrulan Ayhan mısın?

(istanbul-31.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kitaptan Bir Sâhife

Kapattım sahifeyi, kuru aşk bölümünde
Altın doldur kefeyi, dengenin ölümünde

Kör karanlık dolacak,perdesiz kalelere
Ha soldu ha solacak, el sürme lalelere

Mütevazı bir köşe,çağırıyor yatmaya
Birkaç ıslanmış mendil, kıyılmıyor atmaya

Sen de takıl be yoldaş,gidelim beraberce
Değmesin gönlüne taş, yıkılmayalım erce

Yaptı yapacağını, örümcek mi mübarek
Kaldırmıyor ağını, buna bir çare gerek

Ben kaşıksam çorbada, o üstüme kapaktır
Aşk ne gezer zorbada, aşık ona adaktır

Duyduğum tüm besteler, sevda koyar önüme
Ezgilerden desteler, serpilir her yönüme

Tekrar açtım kitabı, başladım son bölümden
Atladım her etabı, merdim artık ölümden

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Korkutma Beni (Tek Teyzeme)

(kaybettiğim canıma)

Karanlıktan korkmam...
Karanlıkta korkarım...
Güneş doğduğunda, acı dolu çizgilerde hapsolmuş
bir sen çıkacak diye karşıma
ödüm kopar...

Ayak tabanları şişmiş,
ince zarif bir vücut,
kızıl kan kokan avuçlar,
ve ağlayan, küskün bir çift göz...
Ödüm kopar...

Ve sen hâlâ ordasıdır.
Hele ki, sırtın güneşe, yüzün bana dönmüşse...
Ödüm kopar...

Ve sen konuşmaya çabalıyorsundur.
Hele ki, Tomris'ten bahsediyorsan,
ödüm kopar...

Tomris'ten, güneşten, gözlerinden, senden
ve karanlıkta(n)

boş bir bardak...
ucu sararmış kumral bir kuş yuvası...
bakmaktan yorulmuş büyük bir gözbebeği...
aklında şikâyetler...
gönlünde küskünlük...
dilinde 'akşam oldu'...

ödüm kopar...

Gelme...
Kal olduğun yerde,
Baştan ayağa perde,
Yüregimde kal,

korkutma beni...
korkutma...
ne olur...

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Köroğlu'na

Ey Köroğlu alıp sazın
Türkü ekip açmadın mı?
İster kışın, ister yazın
Yıldız döküp saçmadın mı?

Gökte gezip yerde esen
Dağlar dürüp nehir kesen
Söyle hele, ömründe sen
Aşık olup kaçmadın mı?

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkğöz

Kur'an Bu

Yaklaşırsa soğuk ölüm ensene
Göz kırpmaya vakit kalmaz, bir an bu
Kafa tutma her yavaşça esene
Üflemeyle ters düz olmuş viran bu

Herkes gibi ilkbaharda açarsın
Her damladan köşe bucak kaçarsın
Boş söz deyip aldırma dan geçersin
Yazılmamış defter değil, Kur'an bu

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Kusura Bakma

Çıkıldığı söylenir âlemin varlığından
Kusura kalma dostum, artık inanmıyorum
Kalp gözüymüş kurtaran (!) , beşerin körlüğünden
Oysa kalbin akıldan, koptuğun sanmıyorum

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Mert Vurur Bazen

Kader bu bilinmez, sert vurur bazen
Gözlerin nemlenir, dert vurur bazen
Sanma ki kar yağmaz, büyük dağlara
Kalleşler dinlenir, mert vurur bazen

(adana-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Min Berîya Te Kirîye

Berîya te ket dilê min
Min berîya te kirîye
Vemiryan hemû gulê min
Min berîya te kirîye

Dostê berxê bê te gur bû
Tew rêyan ji min re dûr bû
Birînamin geş û kûr bû
Min berîya te kirîye

Were ba min, mam bê yarê
Nema sosîn, nema darê
Xwînxwaran xwînamin xware
Min berîya te kirîye

Şew tarî ye, dilêm' reş e
Bê dermanê te nexweş e
Peyvan te tê çîqa xweş e
Min berîya te kirîye

Ji zimanêm' nayin zaran
Bende mam salê hezaran
Digîrim bi axûzaran
Min berîya te kirîye

Min berîya te kirîye
Min berîya te kirîye
Benda te me şew û rojan
Were dilêm' vekirîye

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Nasıl Yumsun (Anama)

Ey güneşin ışığı, âsumanın deseni
Gerdanımda cevşenim, yakamda boncuğumsun
Rüyâlar kâbus olur, birgün görmezsem seni
Bu can dünyâya sensiz gözünü nasıl yumsun

(istanbul-28.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Navê min Brifkanî ye – Sevdigül (Düet)

Navê min Brifkanî ye
Derdê min mezîne
Evinam hezîne
Mina Mem û Zînê

Karê min nivisandinê helbestê
Lê bawerim, ez ne karê helbestên min im
Ez evindarim ji te re, hevbajarê delala minê
Sevdigül

YÜREĞİMDE AĞLAYAN YAR SEVDİGÜL
KAĞADI KIRIK
GÖZLERİ BURUK
BİR BÜLBÜLÜ BİR DE SENİ SEVDİ GÜL

Paşnavê min Lawkêxizir e
Bavê min nizane
Dilê min dizane
Lawkê minê bizane

Armanca min roj bûne di ezmanê de
Lê bawerim ez ne armanca roj û ezmanim
Ez evindarim ji te re hevbajarê delala minê
Gûlbeyaz

SILAYA BEL BAĞLAYAN YAR GÜLBEBEYAZ
FARKLIDIR ELDEN
YIKILMAZ YELDEN
DİKEN YEŞİL, YAPRAK YEŞİL, GÜL BEYAZ

Navlekê min Berxwedan e
Halê min perîşan
Bermayî nîne şan
Dikuşte min êşan

Çavên min çavên yar dibînin bitenê
Lê bawerim çavên yar roniya çavên min nabînin
Ez evindarim ji te re hevbajarê delala minê
Yazgûlu

PINARLARDAN ÇAĞLAYAN YAR YAZGÜLÜ
ALDADIR GÖZÜ
BALDADIR ÖZÜ
SEVDALARLA BULUŞTURUR YAZ GÜLÜ

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ne Sandılar

Dar ağacı yapanlar gül dalından
Hem küfredip hem yerler Hakk balından
Çivilenip o tertemiz alından
Çarmıhlara gerildin mi sandılar

Balık oldun Göktanrının ağında
Mağdur kaldın Yehovanın çığında
Üçbeş kuruş para karşılığında
Zâlime borç verildin mi sandılar

Ced bilip Allah'ı düşen kurağa
Yetimsin deyip de söven yaprağa
Vurulup göğsünden kara toprağa
Boydan boya serildin mi sandılar

Dik baktı zalimler, büktü lehçeyi
Merhamet dalınla sardın ilçeyi
Temizlercesine ottan bahçeyi
Demet demet derildin mi sandılar

Zahirler zikredip çirkin bâtından
Yüz çevirip senden, o cihâtından
Kovdukları gibi kendi katından
Hakk katında yerildin mi sandılar

Aksine ağlayıp suyun dibinden
Mesihler savurup Hakk'ın cebinden
Damlayıp Ayhan'ın mürekkebinden
Ak kâğıda sarıldın mı sandılar

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Neden

Ben neden hala ölmedim sanıyorsun?
Neden sövmedim yağmurlara, ıslattıkları zaman baharı.
Ki her bahar gelişinde,
Yanardım aşkın ile.
Güneşe gölge düşüren,
Yakan zemheriyi bulutların ötesinden,
Irmakları tek bir katreye hasret bırakan aşkın...
Ne olurdu beni de sevdaya hasret bıraksaydı.
Baharlarda.
Sussaydım konuştuğu zaman yeryüzü,
Hiç tükenmeseydim erittikçe beni sevdan,
Her baharı ıslatışında...

Ben neden hiç gülmedim sanıyorsun?
Güldükleri zaman yüzüme en gülünç anlarda...
Neden ağladım asırlarca, sustum sen geçince önümden?
Derdimi neden çınarlara anlattım sen dururken?
Neden hep ben bildim nerede olduğunu senin?
Sen hiç bilmedin mi beni?
Hiç görmedin mi karışırken toprağa ben, gökten inip?
Hiç üşütmedim mi ellerini, eserken yönden yöne?
Ben sana hiç görünmedim mi? ..
En belirgin anlarımda.

Ben neden duygu selindeyim sanıyorsun?
Neden boğuluyorum nefret kokan bu selde?
Neden başımı eğiyorum, sen varken içerisinde?
Göz kapaklarımı neden kapatıyorum, gözüme vururken sen?
Sence ben neden özlemekten başka hiçbir şey yapmıyorum? ..
Haykırırken sen, özlemediğine dair beni...
Eziliyorum, utanıyorum; ama yine de özlüyorum.

Sence ben neden şiir yazmaya başlıyorum? ..
Her kapı çalınışında...

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Nedir Aşk

Semaya renk veren o gözlerine
Bakıp da sevdaya dalmak mıdır aşk
Dillerden çağlayıp bal özlerine
Akıp da peteğe dolmak mıdır aşk

Senden gelenlerin kesilmez ardı
Onlarla yüreğim maksûda erdi
Yıllardır gönlümde duran bu derdi
Yakıp da içinde kalmak mıdır aşk

Yıllarca yürüyüp vardım ırağa
Tutundum dalına, düştüm yaprağa
Sevginle yücelen kutsal toprağa
Ekip de hasadı almak mıdır aşk

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Neke Xwe Firotîye

Ger dixwazim bifroşim jîyanê min
Xwedê dilêm' neke xwe firotîye
Bistîne di rêya Te de canê min
Xwedê dilêm' neke xwe firotîye

Dizanim ku Tu dipirsî "te çi kir"
Dem xirab e, ne baw heyê ne j' zikir
Ger dikevim, destê yarê zulumkir
Xwedê dilêm' neke xwe firotîye

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Nereden Bilirdik

Aştı sevdiğim aştı
Nice engeller aştı
Nereden bilirdik ki
Bu yediğı son aştı

Düştü sevdiğim düştü
Yıkılıp yere düştü
Nereden bilirdik ki
Bu gördüğü son düştü

Taştı sevdiği taştı
Sabır yürekten taştı
Nereden bilirdik ki
Bu yattığı son taştı

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Neyime

Hesap sorma gözlerimin yaşına
Akmasına engel olmak neyime
Dönebilsem keşke yolun başına
Ağlamayıp gamla dolmak neyime

Aylar geçer,yıllar geçer zaman bu
Nice dağlar mahkum eder duman bu
Gönüllerde yıkılmayan imân bu
İsyanlara dalıp solmak neyime

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Neylemişim

Kor ateşi közden ayırır kürek
Yüzüm dönüp aleve ikrar vermişim
Erde olur düşmanda olmaz yürek
Aşk için düşmana ısrar vermişim

Namerttir tüküren yediği aşı
Hele bak secdeden kalkmayan başa
Küçük bir sineği vurmazken taşa
Başımı vurmağa karar vermişim

Güneş dile geldi, küfretti hilal
Toprağım hakkını etmedi helal
Yüzün dönüp bana kaçtı bir maral
Sanki onlara bir zarar vermişim

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Neymişsin

Gönlüme vurulan kelepçe gibi
Kavradın bedenim, bırakmaz oldun
Bir kuyuya düştüm, görünmez dibi
Üstüme çamurlu su gibi doldun

Bıraktım ruhumu, can veren çölde
Islandım gözyaşım ardıma aktı
Dağları titreten buz gibi gölde
Yokluğun özletti, hasretin yaktı

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Oğulcan

Günden güne, ay farkeder, yıl farkeder, Oğulcan
Ünden üne, Hay farkeder, kul farkeder, Oğulcan

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Oh Olsun...

Dedim: bak.
Dedi: ne?
Dedim: ben...
Dedi: ee...
Dedim: dinle.
Dedi: hee hee.
Dedim: sus bir!
Dedi: git be!

Olay Şu ki;
ben onu bütün misketlerimden çok seviyodum.
Hem de, bütün renklerinden...
Ammaa, yeşil olanı istamiicekti benden...
Hatun ninem verdiydi onu bana.
O da bubamdan almıŐ.
Bubam nerden bulmuş, Allah bilir...
Őle ya da ble.
Bu iliŐki bitmeliydi artık.
Zaten sevmiyodum, onu da misketlerimi de...
Ece'yi kiskandırtmaktı benim amacım...
Zaten ne anlatsam inanmıyodu.
Kamplumbağanın, dünyayı sırtında taŐıyamayacak kadar küçük olduğuna,
Masalların yalan söylediğine bile...

Hem zaten, tek sevdiğim misketimi istemiŐti o.
Virmedim ya...
Oh olsun!

Ayhan Yavuz AĞıkgz

Olsa da Yakar Olmasa da

Gayrı derdime yanarım
Ne özlerim ne anarım
Göz yaşlarım,göz pınarım
Dolsa da akar dolmasa da

Dün içtiğim bugün derin
Aymaz eyler beni ferin
Bakışların buzdan serin
Olsa da yakar olmasa da

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Öksüz

Asırlardır bu yoldayım
Elim öksüz, gözüm öksüz
Ne dardayım, ne boldayım
Dilim öksüz, sözüm öksüz

Böyle doğdum, böyleyim ben
Derdim öksüz, yazım öksüz
Nasıl çalıp söyleyim ben
Türküm öksüz, sazım öksüz

Aç kalmadım, tok gezmedim
Ağrım öksüz, sızım öksüz
Atadandır ben çizmedim
Oğlum öksüz, kızım öksüz

Çobandım, kaval yitirdim
Şürüm öksüz, kuzum öksüz
Elde ne varsa bitirdim
Aşım öksüz, tuzum öksüz

Adım Ayhan, öksüz derler
Ben veririm onlar yerler
Nerde koçlar, nerde erler
Gene yalnız bizim öksüz

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Öldürüyor

Ağladığın zamanlarda
Nazın beni öldürüyor
Havar'larda aman'larda
Sazın beni öldürüyor

Dilde saklı tadı narın
Bugün varım, Hakk'ın yarın
Kışın, güzün, ilkbaharın
Yazın beni öldürüyor

Gündüz sensin gökte duran
Gecelere siyah vuran
Sevincime pusu kuran
Hüzün beni öldürüyor

Niyetisin budakların
Hakk'a varan adakların
Gülümserken dudakların
Özün beni öldürüyor

Yarın geçtir, bugün erken
Söylesem mi acep derken
Kirpiğin tehdit ederken
Gözün beni öldürüyor

Şiir çayıt, dost geceler
Çerh-i bîhaber niceler
Bekler pusuda heceler
Vezin beni öldürüyor

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ölemedim

Ey Dermân'ım, kelâmının yerini
Bulamadım
Avunmaktan, cennetin değerini
Bilemedim

Bezensin istedim dünya sırçaya
Aldandım, boyası yalan fırçaya
Koskoca ekmeği iki parçaya
Bölemedim

Yürürken önüme dağlar dikildi
Tarlama verimsiz tohum ekildi
Baktım ki damardan kanlar çekildi
Ölemedim

(istanbul-30.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ölmek!

Ölmek!
Bazen gerçekten ölmek,
Bazen yaşadığını zannetmek...

Yaşamak!
Bazen mutlu, umutlu,
Bazen mecbûriyetten...

Ölmek mi yaşamak mı, dersen?
Tabii ki ölmek!
Hem de hemen...

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Övünme Gül

Ey gül bir ömre bedel, yaprağının deseni
Fakat övünme çünkü, biz yetiştirdik seni

(istanbul-05.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Özledim

Yeryüzüne medeniyet örünce
Gökte uçaksavarları özledim
Şehirdeki insanları görünce
Köyümdeki davarları özledim

Kelimeler cümlelerden sapınca
Söz arası bütün bağlar kopunca
Her ağzını açan lugat yapınca
Leley'leri havar'ları özledim

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Özlem - Hêvî (Türkçe-Kurdî)

Gittin yarim uzağa, benda te me çend salê
Tesellî edemiyor, zarok û pîr û kalê

Hiç düşünmez verirdim, ger te dixwest wî canê
Gayrı çaresi yoktur, nema dilo zemanê

Bilmiyorum nerdesin, ne hato xebera te
Ne yaparsın yar yalnız, û kê ye rêbera te

Özlüyorum kokunu, bihna te wek bi gulê
Duyuyorum sesini, dibêjî 'were dilê'

Geleyim yar geleyim, lê nizamim li ku yî
Öleyim yar öleyim, ger tu bê derman buyî

Dinmiyor gözyaşlarım, tê û dibare axê
Bir haber bekliyorum, tu mîrî angî saxî

Ayhan'ım bu dert saña, wellehî pir girane
Sabır ver şu garibe, Ê Xuda Ê Quranê

(istanbul-10.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Pişmanlık

Gözümden düşen damlalar
Yüreğime inmez oldu
Aklımda duran cümleler
Dillerimde dönmez oldu

Şükretmedim kazanırken
İpeklere bezenirken
Ben ateşe özenirken
Yandı yürek, sönmez oldu

Bu ne özlem, bu ne çile
Terkedildim takbih ile
Üç yaşında kızım bile
Omuzuma binmez oldu

Mümkün mü bu kalbi sökmek
Ve gözlerden neş'e dökmek
Bir lokma yediğim ekmek
İçerime sinmez oldu

Ayhan'ım dön, bir bak geri
Şimdi serde, veren seri
Yirmi iki yıldan beri
Yaralarım dinmez oldu

(istanbul-26.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Razı mısın

Gün gelir de dallarına
Baykuş konar razı mısın
Set çekilir yollarına
Köprün yanar razı mısın

Ölmek istersin bin kere
Hasret kalırsın sehere
Sebep yokken durduk yere
Yaran kanar razı mısın

Şeytan kasteder canına
Gelir fitneyle yanına
Yere dökülen kanına
Ekmek banar razı mısın

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Saçının İlk Beyazı

Saçının ilk akıyım ben senin
Sevdâya benzer dudakların
yaşayamadan sevdâyı
'Oy' demeyi öğrendi,
kahrolasınca dedin
Biliyor musun
Ben senin yaktığın ilk ağıdım
Sonu hep 'oy'la biten

Ben senin rüyalarında
dere kenarında bekleyen yiğit
kucağında ninni dinlediğin anan
sırrını saklayan aşk çeşmesi
bir güzeli dere kenarında bekleyen oğlun
senin kucağında ninni dinleyen kızın
ve sana sır veren bir damla su
Ben senin rüyalarında
seni koklayarak uyandıran melek

İlk hâtırasıyım ben senin ömrünün
Unutmadığın, unutamadığın
unutmayacağın, unutamayacağın

Ben senin ilk hayalkırıklığımı
ilk beyazını gördüğünde saçının

(istanbul-13.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sağım Ben

Asırlarca yıkılmadım bu yolda
Gökyüzüne kafa tutan dağım ben
Aştım darı,buldum kendimi bolda
Erden geçe adım atan çağım ben
Ölmem kahpe kurşunuyla,sağım ben

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sakin Sen Uyuma

Karşımda yükselen dağlardan hiç korkmadım
Sevemedim eteklerine damlayan kanı
Yüreğimin kıyısından çağlayan kana benzer
Zirâ

Yüzüm hiç göğe bakmadı benim
Omzuma konanlardan başka
Hiç kuş görmedim yani

Ve ben hiç sarhoş olmadım
Yıldızlar dönmedi başımın etrafında
Göz kapaklarımın ağırlaştığını da bilmem
Uykuyu da

Sen hiç öldün mü
Öyleyse sen de bilmezsin uykuyu

Eğer bir gün
Göğe bakarsam
Görürsem orada süzülen kuşları
Sarhoş olup da
Sayarsam başımın etrafındaki yıldızları
Gittikçe ağırlaşırsa göz kapaklarım

Sakin
Sakin sen uyuma

Zirâ
Gözüm hiç uyuyan görmedi benim
Görmek de istemiyorum

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sarhoş muyum

Başladım yürümeye köşe başından.
Ne karanlık var sokaklarda...
Ne de uğultu...
Duymadım, görmedim.
Ne biçim sokaklar bunlar!
Korkutmazlar mı adamı,
Üşütmezler mi yanarı iliklerine kadar?
Bunlar hiç uyumazlar mı?
Bunlar mı dünyanın en merhametli sokakları...
Yoksa ben mi sarhoşum...?

Her taraf yediveren...
Ve her taraf otçullarla dolu.
Ne yediverenler tükeniyor toprakta...
Ne de hayvanlar aç...
Sararmış yapraklar dans ediyor son rüzgarda...
Onlar da memnun halinden.
Bu mu yaşamın gerçek dengesi...
Yoksa ben mi sarhoşum...?

Körkütük ayığım elimde şişeler...
Ve de zimba gibi sarhoş...
Heeeeeyt...Dokunma keyfime küser sonra...
Amcası...
Şişelerin mi elinde "mutaassıp" bedenim...
Yoksa ben mi sarhoşum...?

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Satarım (Bacım)

Olmazsam Rahmân'ın seyrine âşık
Bu hâli üstümden atarım bacım
Görmezse gözlerim bir tutam ışık
Bir kalbin düşünce yatarım bacım

Yıkılır nihâyet bâtil düzenler
Boğulur kanında, dünkü yüzenler
Cevapsız kalmazlar, seni üzenler
Korkma, ben kaşımı çatarım bacım

Kalmaz izi, küfrün vurduğu gürzün
Yâr olmaz zâlîme, nâmusun ırzın
Dokunan olursa sana, bu arzın
Altını üstüne katarım bacım

Ayhan'ım sünnettir açan ve solan
Dağların ardından taşıyor dolan
Rahmânsa bu cânı alacak olan
Beş kuruş istemez, satarım bacım

(istanbul-07.07.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sebep Yok

Sebep yok...
Rüyamda gördüm belki...
Belki beynime aldanılmışlığın güneşi geçti...
Çıldırđım belki rüzgârından, bitmeyen bir sergüzeştin...
Belkisi de yok belki...
Semer mi vurmak lâzım bu laf kalabalığına,
Yoksa salmak mı lâzım beni kendi hâlime? ..

Yap!
Karşı koyarsam nâmerdim!
Neden mi?

Sebep yok...
Ölmüşümdür belki...

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sen de Gör

Zevk almaz oldum sabahlarımdan
Bir kurak düştü bahçeme
Bir kurak ki gülüm
Ağlıyor bülbüller
Sanki,dünyadaki tek bahçe benimkiymiş gibi
Ağlıyor bülbüller
Ben gördüm
Ağladım ben de varıp güneşin yanına
Yeşermez dedim kurak düşmüş bahçem
Göz yaşlarımızla
Zevk almaz oldum sabahlarımdan
Bir kurak düştü bahçeme
Gel, sen de gör

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sen de mi Şairsin

Sen misin ey koca çocuk
Sevda ummanına dalan
Biz de yüzdük Mecnun olduk
Elde yine sıfır kalan

Demek yok bir tutam ışık
Ne çorba var ne de kaşık
Üstelik olmuşsun aşık
Sen de şairsin ulan

Ayhan Yavuz Açıköz

Senin Gibi

Gece karanlık düşünce duygusuz...
Türküm detone şiirler vurgusuz...
Beni dağlarda bıraktın sorgusuz...
Seni sende senin gibi aramam.

Taze gülü keskin yapar bir diken...
Acısını düşünür elbet eken...
Bana sahip çıkan dostum var iken...
Seni senden senin gibi alamam.

Yalnızlık acıdır bunu bana sor...
Dışım buza kesti içim kızıl kor...
Kimsesizim diye beni görme hor...
Seni senle senin gibi bırakmam.

Ne ezelde sevdin beni ne dünde...
Derler sevgi yaşamın da üstünde...
Belli AYHAN unutuldu bir günde...
Seni sana senin gibi soramam.

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Serbest Geçiş Blgesi

Serbest geçiş bölgesinden başladım hayata
Öylesine kolay yol aldı ki sevdâlar
Çektim ayağımı frenden
Nereden bilsin şu câhil tayfa
Her sevdâ kavşağında radara yakalansın
Her dönüşünü tamamladığında mutlâkiyete doğru
Yıldırırsınlar ışıklarla, levhalarla
Gem vursunlar yüreğime kilidi sırmadan
Hakk diyen dilim dönmez eylesin
Türküler söylensin ömrümün en tehlikeli virajına yakılan
Nerden bilsin şu câhil tayfa
Ömrüm yasaklarla bilensin

Yaslanınca şoför koltuğuma
Bir yastık koyan olsun sırtıma
Yol boşken soluma baktığımda
Bana merhamet ve azimle bakan bir çift göz görsün
Belli etmesin korktuğunu
Yol bitimine geldiğimizi görsek bile
Uçuruma berbarece yuvarlanmak yasakları delercesine
Hakk dercesine öldürülen hakkâniyetlere inat
Rızâya çarpan yürekte kırk metrekaare dublex yerim olsun isterim
Rızâya çarpmak isterim minik yüreklerle beraber
'Allah râzı olsun, gerçeği gösterenden! ' diyen minik yürekler
Kocaman bir yüreğin eseri
Kocaman bir mirasın sahibi
Minicik yürekler isterim her yasak geçitten geçerken
Beni teselli eden

Yoldan çıkacağımı bilsem dipsiz şaranpoller içinde
Direksiyonum kilitlense
Ölüm bana pişt dese de saracağını müjdeler gibi
Yıkılsa da tüm banketler, kalsam da kontrolsüz
Gene de istemem
Ne bakmasın yanımdaki bir çift merhametli ve azimli göz
Ne de tek laf etmez olsun minik yürekler
Bu yol Hakk yoludur zirâ
Tek gidersem bencillik olur, bilirim
Götüremezsem ardından bir çift göz ve minik yürekler
Takılı kalırım zulmün en büyük yol bitimine

Nerden bilsin şu câhil tayfa
Zâlimin cezası sökmez Hakk'ın merhametine
Nerden bilsin şu câhil tayfa
Bu yolda yalnız bırakılmak istendiğini
En çok ihtiyaç duyduğu anda

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sevdâ Denilen Soysuz

Sardı dört bir yanımı
Sevda denilen soysuz
Emdi bütün kanımı
Sevda denilen soysuz

Çıkılmaz tuzak kurdu
Kaçıp terk ettim yurdu
Beni dağlara vurdu
Sevda denilen soysuz

Şaşırttılar yönümü
Göremedim önümü
Hazin kıldı sonumu
Sevda denilen soysuz

Köyden köye yayladı
Kötü sözler söyledi
Ayhan'ı kör eyledi
Sevda denilen soysuz

(adana-1999)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sevda Üzerine

Beraberce sevda nehrinden akıp
Bülbüllerle gönülleri bağladık
Bir güneşe bir de hilale bakıp
Nehirlerden türkü türkü çağladık

Yeşile maviye hasret kalan biz
Ağaçtan denizden buse alan biz
Batmayan sabaha sevda şalan biz
Gökyüzünde bulut olup ağladık

Affetmedik nefrete baş eğeni
Kardeş bildik kardeşliğe değeni
Çağların torunu asrın yeğeni
Şeneleri sevgi ile dağladık

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sevdigül

Ahı ile sevgimizi yakanlar
Hayır dua etmedi mi Sevdigül
Hâllerimden dolup taşıp akanlar
Yüreğine yetmedi mi Sevdigül

Ne şanslıdır daldan dala sekenler
Ne de şanssız sevda kahrı çekenler
Aramazda filizlenen dikenler
Koparmakla bitmedi mi sevdigül

Dokunmaz şanıma etseler idam
Def etsem başımdan gitmiyor sevdam
Yoluna divane olmuş bu adam
Git dedin de gitmedi mi Sevdigül

(istanbul-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sevdigül 2

Yüreğimde ağlayan yar Sevdigül
Gözleri buruk
Kanadı kırık
Bir bülbülü bir de seni sevdi gül

Sılaya bel bağlayan yar Gülbeyaz
Farklıdır elden
Bükülmez yelden
Diken yeşil, yaprak yeşil, gül beyaz

Pınarlardan çağlayan yar Yazgülü
Aldadır gözü
Baldadır özü
Sevdâlarla buluşturur yaz gülü

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sevdiğim

Çınar gibi göğe diktim başımı
Kalbime saplanan oksun sevdiğim
Yokluğun zulmüne çattım kaşımı
Az kalmış ömrüme çoksun sevdiğim

Sen gidince dertler coşar mı sandın
Tüm dünya ardından koşar mı sandın
Zahmetinle insan yaşar mı sandın
Ben açken sevgiye toksun sevdiğim

Ağlayan güneş mi gülen ay mı ki
Damardan akıp da gelen çay mı ki
Bilmeyen burada bilen zay mı ki
Ağladığım zaman yoksun sevdiğim

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Sinyal Lambası

Bir gün uyanacaksın başın göğe dönük
Göz kırpacaksın yıldızlara,onların sana yaptığı gibi
Sağ tarafına çevirdiğinde yüzünü
Kendini göreceksin rüya misali
Ağlayacaksın
"Ben o muyum,o ben mi" diyeceksin kendi kendine
Sonra yalvaracaksın ona "geri dön" diye
"Geri dön vücudumun sinyal lambası" diyeceksin
Ve o sana korna çalacak
Ardından kökleyip gaza,geçecek üzerinden son hızla
Senin hiç gitmediğin yerlere doğru
Oraya doğru

Tekrar kapatıp gözlerini,seni terk eden sinyal lambanı düşleyeceksin
Ne de güzel günler geçirmiştin onunla
Artık trafiğe de çıkamazsın o olmadan
Yani yaya kaldın artık
Kimsenin bakmadığı bu karanlık sokaklarda,sadece yıldızların göz kırptığı

Sana bir öğüt vereyim mi dostum
Bence sen hiç kalkma yerinden
Otur oturduğun yerde öylece
Onu hiç düşünme bile
O seni terk ettiyse,sen de onu terk et
Aynı; işten atılan bir garibin kendi aklınca istifa ettiği gibi
İstifa et bu işten,sen de

Bir gün uyanacaksın başın göğe dönük
Göz kırpacaksın yıldızlara,onların sana yaptığı gibi
Sağ tarafına çevirdiğinde yüzünü
Kırık bir sinyal lambası göreceksin
Zavallı arabandan kopan
Çevrende şaşkın bir kalabalık yükselecek,
Sonra sesler yükselecek kalabalıktan
Birilerinin henüz çok genç olduğundan bahsedecekler
Hem sana ne bundan
Üzerini örttüklerinde beyaz bir örtüyle
"Oh be,zaten hava da soğuktu" diyeceksin
Sonra başını koyup toprağa,derin bir uykuya dalacaksın
Seni kimsenin rahatsız edemeyeceği
Geriye kalan sinyal lambasının yüzüne vuran ışığının bile

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Soldu Deyin

Bir gün ararsa yar beni
Garibandı öldü deyin
Geçti yası yeni yeni
İstedigin oldu deyin

Karar verdim dönmemeye
Asırlarca sönmemeye
Yeminim yok dinmemeye
Yağdı yağdı doldu deyin

Sıla hasretiyle yandı
Her gülene gönül kandı
Bu yükü de taşır sandı
Taşımadı soldu deyin

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Son

'Benden sonra ne kalır, bilmiyorum dünyaya
Her beşer birgün ölür, kaçıp gitse de aya'

Mâdem öleceğim,
Ve mâdem topraktır son sağdıcım,
Öyleyse bol çiçek ekeyim,
Ki güzel koksun ahretim...
Sonu yok diyor Kudret, feryâd saçmanın...
Solmanın ve açmanın...
Her gün solar ve açarmışız...
Mâdem ben de solacağım,
açtığım gibi...
Öyleyse sonu yok kaçmanın...

'Görünüyor kuyunun, bitmez sandığım dibi
Sonu geldi oyunun, tıpkı bitenler gibi'

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Soyut Diyorlar Adına

Soyut diyorlar adına
Tanımam namussuzum,merhabam da yok zat-ı âlileriyle
Hani,bir şeyler mırıldanıp da hiçbir şey anlatamayan şairler var ya
Garibanlar işte velhasıl
Eeeh...Bilmem soyutu boyutu be!
Gelmeyin üstüme
Atarım kendimi kâğıttan aşağı Allah canımı alsın
Benim şiirlerim gerçeklerin kralıdır haaa...
Bakarsan görürsün, yaklaşırsan sığağı yüzüne vurur
Hele bir de dokun sıkıysa
Cayır cayır yanarsın alimallah
Pis pis de kokar meret
Tamam; belki kötü yazarım
Belki kördür kalemimin ucu
Kâğıdı yerden bulmuş da olabilirim
Ama...
Gerçektir hepsi şiirlerimin
Beni anlatır mısralarında
Duygulu yazmışsam ağlamışım
Eğer okurken gülüyorsan
İnan ben de yazarken gülmüşümdür
Bakma Topal Naci'ye
Hasetinden söylüyor hepsini
Deli falan değilim ben
Tek yaptığım; gerçeği dökmek kalemimden
Dedim ya...
Bilmem soyutu falan
Zaten merhabam da yok zat-ı âlileriyle
Gerçektir hepsi şiirlerimin
Yüreğim kadar...

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Şâh-ı Dilan

Ağlıyorum yaş var iki gözümde
Yakarışlar eksik olmaz sözümde
Filizlenmez hak tohumu özümde
Duâ yaman, gönül yaman, dil yaman
Nerdesin ey 'şâh-ı dilan' dar zaman

Kollarımız gayrı direnmez oldu
Vura vura sol yanımız kan doldu
Bir baktım ki son çiçekler de soldu
Diken yaman, yaprak yaman, gül yaman
Nerdesin ey 'şâh-ı dilan' dar zaman

Göğsümüze hançer hançer sokulur
Ömrümüzden asır asır sökülür
Başımızdan kaynar sular dökülür
Nehir yaman, deniz yaman, sel yaman
Nerdesin ey 'şâh-ı dilan' dar zaman

SEN'leyağmur olup gitti hâl soran
SEN'in gibi kıymet bilen yok her an
SEN olmadan sürülmüyor bu devran
Ömür yaman, sınav yaman, yol yaman
Nerdesin ey 'şâh-ı dilan' dar zaman

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Tasma

Çürümüş bedenler sardı dört yanı
Akıyla işleyen demirde mi suç
Aktı dağa taşta müslüman kanı
Canını ver diyen emirde mi suç

Kararmış fikirler yön verdi bize
Yıllarca o yolda asılı kaldık
Küfreden ağızlar son verdi bize
Özlenen başları ortadan çaldık

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Taş

Avucumda sıkınca,
kanatır, acıtır ve ağlatır...
Canını yakar en sevdiklerimin,
fırlatınca öfke ile...
Ayağımı alıkoyan ve salıveren bedenimi toprağa,
parçalarcasına...
Hamallığının en ağır yükü, ardından
ölesiye yorgun,
ölesiye bıkkın bir ben...

Öyle sert ve keskin,
Öyle soğuk,
Öyle duygusuz,
Öyle ağır ve zahmetli...

Ömrümün en kötü izlerinin sanatkârı...
Hep üzen,
Hep ağlatan,
Küfrü en çok hakettiğini zannettiğim,
Yegâne nesne...
Taş...

Şimdi en yakın dostum, bağıma yaslanmış...
Yosun tutmuş üzerinde,
ark olan gözyaşımın istikameti...
Belki tek tesellim...
Ta ki dönene kadar sen...

(istanbul-20.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Tevhîd

Tevhîd çiçektir güldür
Batalıkta açmaktır
Geceyi örten tûldür
Karanlıkta uçmaktır

Bir ummandır derince
Bilincine erince
İki hünkâr görünce
Birisinden kaçmaktır

(istanbul-15.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Tevhîd Gibisin (Anama)

Sayırsız insan tanıdım anam...
İçlerinde çok saygı duyduğum,
Çok sevdiğim,
Çok imrendiğim,
ve
Aşık olduğum insanlar oldu...
Ama inanır mısın...
Hiçbiri senin kadar saygıdeğer,
Senin kadar sevgiye lâyık,
ve
Senin kadar güzel değildi...

Sayırsız sözler işittim anam...
İçlerinde güzel tekerlemeler,
Güzel ninniler,
Güzel türküler,
ve
Güzel şiirler vardı...
Ama inanır mısın...
Hiçbiri senin kadar âhenkli,
Senin kadar yanık,
ve
Senin kadar içten 'OĞLUM' demediler bana...

Tanıdığım bütün insanlar,
ve bildiğim tüm sözler değışti...

Bir tek sen değışmedin anam!
Bir tek sen değışmedin...

Tıpkı Tevhîd gibi...
Öylece, sapasağlam...

(istanbul-2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Türkü Gelir

Bizim köyde bir çobana
Kırk baş versen kırkı gelir
İnsanı salsan yabana
Tümü gider farkı gelir

Koyun şöyle dursun hele
Kurt emanet etsen ele
Bekle yine gele gele
Ne post ne de kürkü gelir

Kuzgun nazla öter mi hiç
Bin ah etsem yeter mi hiç
Yazmakla söz biter mi hiç
Şiir biter türkü gelir

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Ulaşamadım

Zemherî ayında attım yorganı
Dost bildim kendime bir ısırkanı
Yüz düğüm atılmış ipek urkanı
Çzdüm de yarime ulaşamadım

Bilmedim bu ibret acep bana mı
Duyduğum bu nefret yoksa cana mı
Bu sevdâ yüzünden kendi anamı
Üzdüm de yarime ulaşamadım

Kaybettim kendimi aşkın yolunda
Diken var sağımda, gül var solumda
Bir deniz düşledim Sahra çölünde
Yüzdüm de yarime ulaşamdım

Kefâret eyledim kıldıklarımı
Başladım yazmaya sildiklerimi
Bir uçtan bir uca bildiklerimi
Dizdim de yarime ulaşamdım

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Unutmuşum

Unuttum yarimi günlerden beri
Aklıma bir türlü düşmüyor gayrı
Bir zaman beraber aşardık seri
Yorulmuş garibim koşmuyor gayrı

Nasıl çıktı benden nar gözlü dilber
Gönlümde kor küpü, ağzımda biber
Ruhuma dolanlar vermiyor haber
Posta kutum dolup taşmıyor gayrı

Ayhan Yavuz Ağıkgz

Unuttum mu Sanıyorsun

Bir yol bulup gittiğini
Unuttum mu sanıyorsun
O yollarda bittiğini
Unuttum mu sanıyorsun

Zikrimdedir herbir anı
Onlar aşkın güzel yanı
Aşktan öte dert olanı
Unuttum mu sanıyorsun

Uçmaz oldu tek bir arı
Görmem gayrı dalda sarı
Baharıma yağan karı
Unuttum mu sanıyorsun

Ağu damlar sözlerimden
Ölen ölür özlerimden
Akanları gözlerimden
Unuttum mu sanıyorsun

Senin sanma tuttuğunu
Helâl bilme yuttuğunu
Senin de unuttuğunu
Unuttum mu sanıyorsun

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Urgan Duymasın

Baş koyup, yastıkta can verdiğimi
Herkes duysun yorgan duymasın gülüm
Öz elimle boynuma gerdiğimi
Herkes duysun urgan duymasın gülüm

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Utansın

Yorgunluk dediğin nedir ki gardaş
Besmelesiz yola çıkan utansın
Bir dâvâ harbi bir Bedir ki gardaş
Bu yolda savaştan bıkan utansın

Mertliğin deseler alın açarsın
Sözde çevreye nur ışık saçarsın
Düz yolda atlayıp, zıplar uçarsın
Yokuşa gelince ihan utansın

Sabahın sesini gece duyarsın
Bir zaman harama sen de uyarsın
Zindan olur saatleri sayarsın
Gönülde Kâbe'yi yıkan utansın

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Uygun Adım

Gerçeklerle yalanlarla
Uygun adım yürüyoruz
Ölenlerle kalanlarla
Uygun adım yürüyoruz

Hızır sağda Yunus solda
Kimi darda kimi bolda
Erenlere giden yolda
Uygun adım yürüyoruz

Gök sinemiz dağlar gibi
Ölmeyiz biz sağlar gibi
Dergahlardan çağlar gibi
Uygun adım yürüyoruz

Yıldırmadı bizi çile
Beraberce geldik dile
Bu uğurda yitsek bile
Uygun adım yürüyoruz

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Üzgünüm

Sevdâdan bîhaber gezdim dört diyar
Bülbüle kinliyim, güllere kızgın
Bakmayıp hâlime zannettim ki yar
Sen benim yazgımsın, ben senin yazgın

Kandım kör gözlere, sahte kaşlara
Yasladım sırtımı soğuk taşlara
Gördüm ki, bakmadan akan yaşlara
Sâhipsiz ceylanı yer imiş kuzgun

Münkerin yolunun acep yolm'ettin
Zannınca ruhumu sana kulm'ettin
Ne ben mazlum oldum, ne sen zulmettin
Zulme ser eğene, gerekmez dizgin

Eğleştim eğride, vardım doğruya
Sabrim yok uymaya, bâtil çağrıya
Bil ki bundan sonra Hakk'tan gayrıya
Ayhan kul değildir, üzgünüm üzgün

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Var mısın

Yerküreden çıktık yola Merih'e
Kervan önde, biz arkada, yoldayız
Günlerimiz yazılmıyor tarihe
Başı sonu bilinmeyen koldayız

Ey gül bizle bu davada var mısın
Yoksa küskün diyarlara kar mısın
Şeref misin, namus musun, ar mısın
Tez karar ver zannetme ki boldayız

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Vedâ Türküsü

Ağdın tadı yok, şiirin zevki
Ölmeye mecâli bulamıyorum
Bin güneş batırır, bir ayın şavkı
Gözlerim doldu, ben dolamıyorum

Sermâyem kalmadı, ben ne satayım
Akmıyor gözyaşım, sele katayım
Bu hâli kendimden nasıl atayım
Kök olmuş saçlarım, yolamıyorum

Her yanım ihânet, her yanım hile
En lâzım kelâmlar gelmiyor dile
Yetmiyor zamânım sevmeye bile
Sevdânın derdinden solamıyorum

Ey Habîb, Ey Tabîb, alma canımı
Almadan rûhumdan çirkin yanımı
Dökmedim uğruna, damla kanımı
Demek ki yoldaşın olamıyorum

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yakma Yâ Rabbî

Nâziktir bu genç vücûd
Yakma, yakma Yâ Rabbî
Değmesin bana vekûd
Yakma beni Yâ Rabbî

Muhtâc etme minnete
Uyar eyle sünnete
Almasan da cennete
Yakma, yakma Yâ Rabbî

Ardından ömrün, biten
Bir çukur var ateşten
Lâkin dayanmaz bu ten
Yakma, yakma Yâ Rabbî

Gözyaşlarım dinmiyor
Dilim kalbe inmiyor
Nâr içime sinmiyor
Yakma, yakma Yâ Rabbî

Gün görmüyor sokağım
Uğulduyor şakağım
Evet, ben bir korkağım
Yakma, yakma Yâ Rabbî

Kardeşimi bacımı
Başımda 'dû' tâcımı
Paylaşanı acımı
Yakma, yakma Yâ Rabbî

Bir hâle varıyorum
Kendimi arıyorum
Bin kez yalvarıyorum
Yakma, yakma Yâ Rabbî

Attım aşı, sahanı
İttim hamamı, hanı
Al ateşten Ayhan'ı
Yakma, yakma Yâ Rabbî

(istanbul-09.06.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yalanlar

Bırakmıyor, saptırmadan doğrudan
Etrafıma çit çeviren yalanlar
Düzden çıkıp gider oldum eğriden
Fitne ile dağ deviren yalanlar

Sefil kıldı düşmek bilmez beyleri
Sevâbından etti hayır eyleri
Unutturdu tüm sevdiğim şeyleri
Geçmişime kül savuran yalanlar

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yanan Ocağım

Gönlüme Rahman'ın korkusu düştü
Titredi dizlerim, çözüldü bağım
Dilime eyvahlar, vahlar üşüştü
Ömrümün üstüne yıkıldı dağım

Bir kuru hayalmiş aklımı çeldi
Dertlerim gözüme pek küçük geldi
Gözyaşım aktığı minder deldi
Geçmemiş demek ki çocukluk çağım

Sanırdım ölmeyi; aşkın son yolu
Oysa aşk daha zor hâllerle dolu
Anladım uzunmuş gafletin kolu
Kül oldu küfürle yanan ocağım

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yanıyor Vücutum

Dayadım sırtımı uçsuz bir kaya
Bir ucu magmaya bir ucu aya
Yıkılmaz diyorken ben gene yaya
Asırlarca iş görmeye el gerek

Hamdolsun Allah'a saygı taşırım
Ağlarım gidene kaygı taşırım
Gönülden gönüle duygu taşırım
Varoluşu yok etmeye yel gerek

Naz eder arılar bal vermez olur
Küser gökkuşuğu al vermez olur
Yeşermez toprağın dal vermez olur
Bereketi dilemeye bel gerek

Kan püskürür dağlar gök gelir dile
İsyan eder geçmez saatler bile
Yanıyor vücutum Hak aşkı ile
Söndürmeye nice yağmur sel gerek

(mersin-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yansın Vücûdum

Ey ölüm, yerdeyim, bir bak hâlime
Garip bir duygusun, tuhaf bir ansın
Hakkıdır, ekmeği verin zâlime
Göğsümden damlayan allara bansın

Geçmezdi ah ile zaten bu ömür
Bilirim, çevrilmez ilâhî emir
Ey, kalbim' üstüne saplanan demir
Mü'mine âlemsin, münkire çansın

Yüreğim uslu dur sabır taşıрма
Küfrün bahçesinden çiçek döşürme
Sen sen ol imânı kalpten düşürme
Bırak da şeytana şeytanlar kansın

Ağlasın anneler, ağlasın yavru
Kanundur insanın ağlayan tavrı
Kimseye kalmayan bu sahte devri
Boşver, kul ebedî mekânı sansın

Yâ Rabbî umudum kestim diriden
Öz gider, yalanlar gelir geriden
Vazgeçtim kemikten, etten, deriden
Yeter ki ruhum' al, vücûdum yansın

(istanbul-24.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yapılacaklar Listesi

Sabah kalkılacak... (Alıştıra alıştırma ışığa gözlerini)
Yüz yıkanacak... (Utanacağın hiç birşey kalmayana kadar)
Ve kurulanacak... (Havluda bırakarak tüm geçmişini)
Gülümsenecek... (Ağladığın zamana inat)
Bir müddet aynaya bakılacak... (Farkediyorsun değil mi ne kadar gençleştiğini)
Pencereler açılacak... (Helal havalar dolsun ciğerine, yeter artık)
Güzel bir kahvaltı için alternatif düşünülecek... (Uzun zaman olmuştu böyle şirin şeyler düşünmeyeli)
Ve karar verilecek... (Pişmanlık duymadan, yıllardır ilk defa)
Akabinde kahvaltı edilecek... (Bu senin ilk bismelen, hayırlı olsun)
Giyinilecek... (Eski elbiselerinden birini giymeyi aklından bile geçirme)
Aynaya bakılacak... (Bu gün bir başka yakışmış giydiklerin)
Tekrar gülümsenecek... (Ne güzel)
Sonra ağlanacak... (Ne güzel)
Sonra tekrar gülümsenecek... (Harikulâde)
Hemen çıkılacak evden... (Yerinde duramıyorsun değil mi)
Otobüse yetişilecek... (Bugüne kadar hep kaçırmıştın, dün dâhil)
Hamdedilecek... (Hamdolsun)
İşler hâledilecek... (Sırayla, acelesiz ve kismete inanarak. Tamam, işte böyle)
Bir çay bahçesine oturulacak... (İnsanın oturacak yer bulabilmesi ne güzel)
İki bardak çay içilecek... (Tadı ne hoş, tad ne hoş)
Biraz manzara seyredilecek... (Bugüne kadar bunun için hiç zamanın olmamıştı, artık var)
Çayın parası ödenecek... (Herşeyin bir bedeli var tabii, ve her ödeşmenin bir huzuru)
Eve gidilecek... (E git artık, herkes birgün yurduna döner)
Kapı açılıp içeri girilecek... (Gördüğün herşey yeni, çünkü ev değil burası)
Hamdedilecek... (Hamdolsun)
Tekrar... (Hamdolsun)
Tekrar... (Hamdolsun)
Akşam kıyafetleri giyinilecek... (Her an, o ana uygun davranmak lazım)
Akşam yemeği yenilecek... (Bunu hakettin ama, değil mi)
Namaz kılınacak... (Korkma, çaya para ödemek kadar kolay ve güzel)
Dua edilecek... (Eh, bu da garsona teşekkür etmek kadar kolay ve çok güzel)
Uyunacak... (Yarın ne olacağını bilmeden ve merak etmeden. Tam bir teslimiyetle. Tatlı tatlı)

(İyi uykular, canım benim)

(istanbul - 11.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yâr Dayanmaz

Ben dayansam yâr dayanmaz
Bu acıya nâr dayanmaz
Nârda yanan bende yansa
Küle döner yârda yanmaz

Ben takılsam Hak takılmaz
Yeşil düşer, ak takılmaz
Akta kılan alda kılrsa
Halay döner Hak'ta kılmaz

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yâr Demektir

Bir güzele olsan aşık
Sevda sana ar demektir
Görürsen bir tutam ışık
Bir kurtuluş var demektir

Peteksiz bal olursan
Susuz çölde dal olursan
Dilin dönmez lal olursan
Bollar bile dar demektir

Dert çarşafın katlı ise
Azrail kanatlı ise
Aşın nerde tatlı ise
O yer sana yar demektir

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yâr Olmaz

(Lise yıllarımda "Beni de Satarsın" şiirimi yazdığım kıza gene... Tam olarak hatırlamıyorum ama bir şiirle dinmemiş acım herhalde... Liseli dertli âşık... Vay be... :)

Geçen seni gördüm karıştı aklım...
Şeytan dedi; boşver bunda ar olmaz.
Dağlar çiçek açtı, değişti iklim...
Yeşili görmeyen dalda nar olmaz,
Kim ne derse desin senden yar olmaz.

Boyun bosun hoş, endamın yerinde...
Belki sever dedim günün birinde.
Meymenet yokmuş ölünde, dirinde...
Seven insana kıl köprü dar olmaz,
Kim ne derse desin senden yar olmaz.

Anan ölmüş, gözün kuru, saçın yaş...
Elde tarak, rujlu dudak, alık kaş.
Kuyruğu da heder eder kokan baş...
Durmaksızın hepyek gelen zar olmaz,
Kim ne derse desin senden yar olmaz.

Benden uzak dur, şeytan görsün yüzün...
Siyah giyen gördün mü sen hiç güzün?
Anla budur senin hakikî özün...
AYHAN gibi bir enayi var olmaz,
Kim ne derse desin senden yar olmaz.

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yerme Güzel

Nasıl sana ksmediyse
Sen de beni yerme güzel
Huzurunda susmadiysam
Doğru kelimeler verme güzel

Sen ağlama gök dinmeden
Ceh ggermez didinmeden
En az yedi kat inmeden
Yükseklere erme güzel

Hakk'tan hak olanı dile
Kır zulmü, son bulsun ile
Őkr bilmeyene bile
Kirlilerde serme güzel

Gece siyah, ak mı sabah
Bir söylenir, varır bir ah
B 'l ilhe illallah'
Bir tek iek derme güzel

Ol Ayhan, son ver acına
Meyil verme kul tacına
Boynumdan dar ağacına
Çürük urgan germe güzel

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yetmedi

Bir kavgaya girdim dönülmez geri
Gözüm döndü, vurdum, aklım yetmedi
Sel götürdü Hıra dağından beri
Kışa siper durdum, iklim yetmedi

Ahdi düşünmedim ömrüm çok gibi
Kara cedde bel bağladım kök gibi
Kemiklerim bedenimde yük gibi
Dertten oldum iki büklüm, yetmedi

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yıkılır Gibi

Değmesin yüreğime hiçbir el...
Bırakın ağlasın,
dökülür gibi 'nehirlerden'...
Dayansın hudutlara,
Sevdiğimi belli etmesin ağıtlara,
Gem vursun öğütlere...

Açılmasın dudaklar,
söylemek için hasret türküleri...
İsyan etsin gökyüzü,
Zilzurna sarhoş olsun yerkabuğu...
Kafa tutsun hudutlara...
ağıtlara...
öğütlere...

Değmesin yüreğime hiçbir el,
Bırakın ağlasın...

Yıkılır gibi 'zehirlerden'...

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yıllarım

Göremedin ömrümce çektiğimi
Gökten yeryüzüne bakan yıllarım
Dağıttın her canımla ektiğimi
Sular seller gibi akan yıllarım

Bazen düzde bazen közde yürüttün
Bazı aşktan bazı dertten arıttın
Rüzgarda savurdun çölde kuruttun
Sevdami kül edip yakan yıllarım

Elbet birgün bana da gelir sıra
Ayların da düşer düştüğüm dara
Kıpkırmızı oldu etrafım zira
Gözlerimden akanlar kan, yıllarım

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yollar Aşarsın

Surlardan yükselen bayrak misali
Dalgalan yüreğim,kafa tut göğ
Bollukta çırpınan seyrek misali
Bir metre arayla durur her öge

Durmayın dereler,durma ey insan
Bitmedi görevin bu zor oyunda
Kuş olup bir daldan bir dala konsan
Bulduğun dost yine senin boyunda

Bir yoldan çıkarken bir yola girer
Bu devama aklın ermez şaşarsın
Duada çekilsek ah birer birer
Durmaz ayak nice yollar aşarsın

(adana-2002)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yolum Yakındır

Dedem öldü, babam öldü, ölüm yakındır
Sağım benden çıktı gayrı solum yakındır
Yüreğini yüreğime koyduğun zaman
Vuslata az var demektir yolum yakındır

(adana-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yorgunum

Aman günlerim aşikâr
Yıllarım yorgun Yâ Râbbi
Göremedim bir tek bahar
Yollarım yorgun Yâ Râbbi

Yolunmuşum harman harman
Aşıklara çıkmaz ferman
Sağımda var biraz derman
Sollarım yorgun Yâ Râbbi

Sırtımda dünyadır yular
Beni dertten derde bular
Ayağımda kara sular
Kollarım yorgun Yâ Râbbi

(adana-2001)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Yüreğimiz Var

Tağutun yüzlerce hilesi varsa
Bizim de yüzlerce yüreğimiz var
Ne zaman gökleri tehdit sararsa
O zaman yıldız gereğimiz var

(istanbul-2003)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Zalime İnanış

Geceleyin rüya gördüm bir sürü
Şeytandan mı Rahman'dan mı mı bilemem
Mazlum gibi baktı zâlimin biri
Hileden mi imândan mı bilemem

Hatırladım ona ait bir sözü
Dedi 'kimse sevemedi ah bizi'
Görmüyordu o an için göz gözü
Ateşten mi dumandan mı bilemem

Sordum ona 'neler oldu hâline'
Dedi 'ğışman olup, geldim yoluna'
Aptal gibi elim verdim eline
Özlemden mi gümandan mı bilemem

Aldatıldım, o yanmadı ben yandım
Bu zulüme Rabbim nasıl dayandım
Yatağımdan sıçrayarak uyandım
Geç kalınmış zamandan mı bilemem

(istanbul-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Zamanından Önce

Zamanından önce açmışım, rengarenk şemsiyeler arasında
Vurmuşum damgamı çiğdem kokulu sabahlara
Devir benim devrim deyip
Durmuşum önüne, zilzurna rüzgarların
Her filizlenişimde ışığa doğru, koparmışlar dalımı, budağımı
Eyvallah dememişim
İkrar vermişim toprağa dölsüz bırakmamak namına onu
Toprakta yücelmişim, yaprakta bulmuşum gözyaşımı
Dökmüşüm toprağa
Tıpkı söz verdiğim gibi, durmuşum sözümde
Sözüme güvenmeyip, suçlayanlar olmuş beni
Susmamışım
Şâhit vermişim sabahları, çiğdem kokulu
İnanmamışlar
Galiba ben
zamanından önce doğmuşum

(adana-2000)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Zor Nefis

Ey mutmaîn olamayan zor nefis
Bu sokaklar geçmeyince, hep dardır
Şanma sakın, duymayana yok lafız
İcâbında bu yol borandır, kardır

Bastığımız en sıhhatli zemindir
Bu sıhhati Hak'tan bilen emindir
Mü'minin kardeşi yine mü'mindir
Münkir bize ne sırdaştır ne yardır

Tutunacak dal gibidir her ayet
Rabb'e varır Rabb'e edilen niyet
Yorulsan da kalk ayağa devam et
Her zorlukta bir de kolaylık vardır (*)

* İnşirah Sûresi 5-6

(namrun-2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Zora Gidiyor

Nasihate cür'et edemez olduk
Ne söylense gayrı zora gidiyor
Serinliğe bedel ödemez olduk
Tüm rüzgârlar yanıp kora gidiyor

(istanbul-31.05.2004)

Ayhan Yavuz Açıkgöz

Zuhâle Dek

Bir dil geçer yüreğimden, ağır ağır türkü gibi
Acep nazım var mı yârda, Nasreddin'in kürkü gibi

Sevmek demek ağlamaktır, bir tek kuruş ödemeden
Hesap kitap bilmeyiz biz, seven gider 'ah' demeden

Bir dn geçer hayâlimden, biraz komik biraz deli
Glemem yarına zirâ, ağırdır ömrün bedeli

Biliyorum yoktur çözüm, ne gidene ne gelene
Giden gider, gelen gelir, yürekte aşk kalır gene

Bir an bile düşünmeden, ister isem fedâ-i cân
Can bedene ağır gelir, kalbe ise bu heyecân

Ey Ayhan'ım nedir çözüm, seni dolduran bu hâle
Bilirim sen durulmazsın, birgün varsan da zuhâle

(istanbul-18.05.2005)

Ayhan Yavuz Açıkgöz